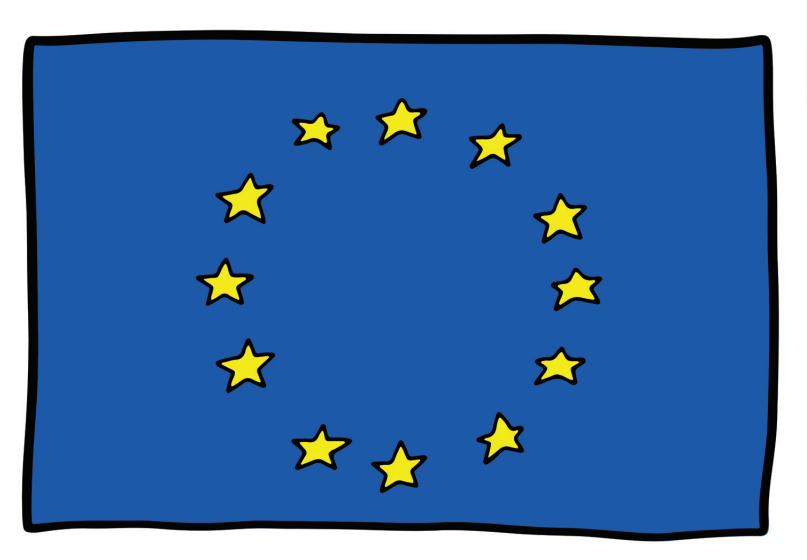
Γρηγόρης Αϊδινίου

Στα αγγλικά, εννοείται

Μυθιστόρημα:

Το παρόν ψηφιακό βιβλίο διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο από τον δημιουργό του, υπό την ακόλουθη άδεια *Creative Commons:*

Αναφορά Δημιουργού – Παρόμοια Διανομή 4.0 (CC-BY-SA)

Πρόλογος

Φανταστείτε τον Χέρμαν Μέλβιλ, αντί για «Μόμπυ Ντικ», να έδινε στο βιβλίο του, τον τίτλο «For whalers only», ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα; Ένα από τα μεγαλύτερα αριστουργήματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας να περνούσε πιθανόν απαρατήρητο. Διότι θα σκεφτόταν το αναγνωστικό κοινό: ''Κάτσε, πού πάμε να μπλέξουμε; Τι δουλειά έχουμε εμείς με τους φαλαινοθήρες; Άστο καλύτερα''. Και θα το σνόμπαρε. Όπως δυστυχώς έκανε και με το προηγούμενό μου μυθιστόρημα το οποίο είχα την φαεινή ιδέα να ονομάσω «For interpreters only». Αυτογκόλ απ` τα αποδυτήρια που φυσικά δεν θα επαναλάβω με το νέο εξ ου και αντί για «For interpreters only 2» ή «For interpreters only, the sequel» που σκόπευα να το αποκαλέσω, κατέληξα τελικά – όχι ότι εν μέρει τουλάχιστον δεν έχει σχέση με τα συμφραζόμενα – στο λιγότερο απωθητικό, πιο συμπεριληπτικό και σίγουρα πιο suggestive «Στα αγγλικά, εννοείται».

Εισαγωγή

Για να είσαι καλός προπονητής δεν είναι απαραίτητο – άσε που μπορεί και να βλάπτει – να ήσουν σπουδαίος αθλητής. Κάτι που ισχύει και για τα σεμινάρια δημιουργικής γραφής[1]. Έτσι για τον Χ.Ψ. που ως συγγραφέας δεν έλεγε πολλά, οι μαθητές του είχαν να λένε για την εμπνευσμένη διδασκαλία του. Μέρος της – όπως στα σπριντ όπου για να «πετάει» ο δρομέας, τον βάζουν πρώτα και τρέχει με

1 Στα οποία, παρεμπιπτόντως, δεν έχω περάσει ποτέ ούτε απ` έξω

βαρίδια στα πόδια – να τους βάζει δύσκολα που μαθαίνοντας να ξεπερνούν ίσως και να έγραφαν επιτέλους δημιουργικά. ''Σαν τι δύσκολα'', θα ρωτήσετε, γιατί εκεί είναι το κουμπί. Να γράψουν πχ από αγγελία στο Tinder...

Η αγγελία[2]

Hi everybody, sorry for being too direct but to prevent mismatches, let me from the outset say this: if by any chance you are not the IMF managing director, a multinational company or financial institution CEO, a GAFAM owner, a top EU or NATO official, a Troika representative, one of Forbes's 'The World's 100 Most Powerful Women', a mainstream TV news anchor woman, a vulture hedge fund or credit rating agency manager, a private debt collector, a conservative or extreme centre political party leader, minister, MP, EMP or even member, a City trader, a neocon liberal, a libertarian, a free marketeer not to mention – however tolerant I am – an ''I am not racist but...'' type racist, a climate change denier, a jingoistic nationalist, a militaristic warmonger, a conspiracy theorist etc., but still, in defiance of common sense, or rather, in full accordance with it...

Κοινή λογική

Ένα απ` τα ερωτήματα που επί χρόνια απασχολούσαν τους πολιτικούς επιστήμονες ήταν και το εξής: τι τέλος πάντων χαρακτηρίζει τους δεξιούς, τι τους είναι κοινό; Φυσικό ήταν να ξεκινήσουν από τα αυτονόητα (στα οποία οι τελευταίοι καλούσαν φορτικά ''να τα βρούμε''). Γρήγορα κατάλαβαν ότι αυτό δεν αρ-

2 Ακόμα και στην ελληνική εκδοχή του Tinder τα περισσότερα από τα προφίλ των χρηστών είναι γραμμένα, τρέχα γύρευε γιατί, στα Αγγλικά

κεί και ότι έπρεπε να επικεντρωθούν στην έννοια του αυτονόητου αυτού καθαυτού. Προτού καταλήξουν όμως στο ότι πίσω του κρύβεται μια ολόκληρη λογική, η ‘’κοινή’’ λεγόμενη, που για να την βρεις δεν χρειάζεται να σπας το κεφάλι σου, έπρεπε πρώτα να σπάσουν το δικό τους.

…, you happen just to be a right winger, well…, even in that case I have no other choice but to encourage you to first switch left and only then swipe[3] right.

…μέχρι μυθιστόρημα που να είναι, λέει, σίκουελ του προηγούμενου και ταυτόχρονα πρίκουελ του επόμενου, να περιέχει κριτική βιβλίου και σινεμά, να μιλάει ακροθιγώς και για την κλιματική αλλαγή, να βάζει τον πρωταγωνιστή να δίνει συνεντεύξεις, να κάνει λελογισμένη χρήση των νέων τεχνολογιών και ειδικά της AI, να καταφεύγει στα Αγγλικά μόνο as a last resort, να συμμετέχει σε τηλεπαιχνίδια και συζητήσεις καφενείου, να το παίζει αριστερός κοκ. Κι όλα αυτά οργανικά ενταγμένα σε ένα ομοιογενές σύνολο, με κανένα τους να χτυπάει άσχημα στο μάτι.

E+A[4]

Ε: Να διαβάσω πρώτα τον «Πόλεμο και ειρήνη» ή την «Άννα Καρένινα»;

Α.: Το ίδιο κάνει

Ε.: Να διαβάσω πρώτα την Ιλιάδα ή την Οδύσσεια;

Α.: Την Ιλιάδα

Ε.: Πειράζει να διαβάσω πρώτα την Οδύσσεια;

3 Στο tinder αν ένα προφίλ που σου παρουσιάζεται στην οθόνη το σέρνεις προς τα αριστερά (swipe left) σημαίνει ότι το απορρίπτεις ενώ δεξιά (swipe right) ότι το εγκρίνεις

4 Q+A

Α.: Πειράζει αλλά όχι και τόσο

Ε.: Να διαβάσω πρώτο το «For interpreters only» ή το «Στα αγγλικά, εννοείται»;

Α.: Το «For interpreters only» δεν το συζητάμε

Ε.: Αν αρχίσω με το «Στα αγγλικά, εννοείται» πειράζει;

Α.: Πειράζει και πολύ μάλιστα

Ε.: Γιατί;

Α.: Θα σου `ρθει βαρύ

Στα Αγγλικά, εννοείται

"Before moving to the main course (που ο Λ.↓[5] προβλέψιμα μετάφρασε ως "κύριο πιάτο…

Κύριο πιάτο…

…ενός γεύματος είναι το κεντρικό φαγητό, για το οποίο οι συνδαιτημόνες, μη παρακάνοντάς το με τα ορεκτικά, κρατάνε την περισσότερη όρεξη ώστε να το καταβροχθίσουν χωρίς να αφήσουν αποφάγια (θα `ταν κρίμα), ταυτόχρονα όμως προβλέποντας, με την βοήθεια ίσως και απεριτίφ, κενό για το επιδόρπιο.

…") of today` s agenda – that is, Gr…ce – I suggest (αυτό – όπως παρακάτω και το

5 Βελάκι σημαίνει ότι παρακάτω έχει λήμμα για την συγκεκριμένη λέξη ή όρο

please – ο Λ. τα παρέλειψε ως περιττά) we break for lunch now and resume at 2:30. Please be on time'' είπε με την, μεταξύ μας, εκνευριστική ολλανδική ή μάλλον εκνευριστικά ολλανδική προφορά του ο πρόεδρος... (συν. σελ. 7)

''Γερούν...

...γερά'' θα φώναζαν λίγες βδομάδες μετά εκατοντάδες χιλιάδες παλλόμενα από ενθουσιασμό και εθνική έξαρση στόματα στο Σύν..γμα ανεμίζοντας την γαλα..λευκη και κρατώντας πλακάτ, με το σύνθημα ''Μένουμε Ευρώπη'' να κυριαρχεί.

Μένουμε Ευρώπη

Όταν κάπου στις αρχές του 2000 η διοίκηση της ΕΡΤ αναθέτει σε δυο νέα παιδιά μια εκπομπή που να παρουσιάζει τις ομορφιές της Ελλ...ας πρώτη τους δουλειά είναι να της βρουν ένα όνομα που να περνάει το μήνυμα στους τηλεθεατές ότι αφού μένουν που μένουν σε μια χώρα τόσο ωραία, ας παραμείνουν σε αυτή και στις διακοπές τους. Όχι, εννοείται, γιατί φοβούνται τις συνέπειες άμα δεν το κάνουν αλλά επειδή το θέλουν. Με τα πολλά καταλήγουν στο εύστοχο ''Μένουμε Ελλ..α'', τίτλος που οπωσδήποτε θα συντελέσει στην αναπάντεχη επιτυχία της εκπομπής. Όταν τώρα τον Ιούνη του 15 ο Τσίπ...ς↓ αιφνιδιάζει τους πάντες προκηρύσσοντας δημοψήφισμα, πρώτη δουλειά του στρατοπέδου του ΝΑΙ είναι να βρει το σύνθημα εκείνο που θα ηλεκτρίσει και θα συσπειρώσει τον κόσμο του. Την πολυ-

τέλεια να το πολυσκεφτεί δεν την έχει. Την ιδέα θα την βρει ή μάλλον θα την ξεπατικώσει – παραφράζοντάς την – απ` αλλού. Καλά να είναι η εκπομπή ‘’Μένουμε Ελλ..α’’ της ΕΡΤ. Στην οποία ΕΡΤ η προηγούμενη κυβέρνηση, υπακούοντας (όπως κι η επόμενη άλλωστε) στα κελεύσματα της ΕΕ για εξοικονόμηση πόρων (έτσι έλεγε) είχε βάλει λουκέτο[6]. Παίρνοντας παραμάζωμα και την εκπομπή[7]. Αντίφαση που το στρατόπεδο του ΝΑΙ αν και βλέπει δεν θέλει να δει. Ή τουλάχιστον παραβλέπει. Όπως και το γεγονός ότι άλλο το ‘’μένουμε’’ στην μια περίπτωση κι άλλο στην άλλη.

(συν. από σελ. 6) *…δίνοντας παράλληλα και το έναυσμα, αρχικά στην αίθουσα και μετά στις καμπίνες διερμηνείας↓, στο αναμενόμενο για έναρξη διαλείμματος↓ σούσουρο. ‘’Καντίνα↓ κανείς;’’, όχι πριν μεταφράσει και τα υπόλοιπα, σβήσει το μικρόφωνο και βγάλει τα ακουστικά, ρώτησε καπάκι τους δυο του συναδέλφους↓ που κι αυτοί έδειχναν υπ` ατμόν, ο Λ.* (συν. σελ. 69)

Λ.

‘’Πού βρίσκεται τώρα, ξέρουμε;’’ δεν ήταν απ` τις ερωτήσεις που όσοι τον ήξεραν θα έθεταν για τον Λ. Μα και να τους ετίθετο, απαντώντας, θα πρόσθεταν

6 Που η επόμενη κυβέρνηση θα βγάλει

7 Της οποίας ο παρουσιαστής θα γίνει χρόνια μετά βουλευτής της ΝΔ και στην συνέχεια υπουργός

κιόλας: ‘’πού αλλού;’’ (ή ‘’τι άλλο;’’). Για ό,τι και να ήταν. Θες π.χ. ΓΔ[8]; Διερμηνείας, πού αλλού;… (συν. σελ.18)

SCIC

Τα αρχικά SCIC έτσι και τα γκούγκλαρες, πρώτη πρώτη θα σου έβγαζε μια ευρωπαϊκή μάρκα επίπλων…

Έπιπλο

Δεν ξέρω εσείς αλλά την έκφραση to be part of the furniture (faire partie des meubles) την βρίσκω μάλλον αμφίσημη. Τόσο που θα δίσταζα πριν την πω σε ή για κάποιον/α. Όλοι βέβαια ξέρουμε ότι συχνά υπονοεί υπάλληλο ή υπηρεσία τόσο συνυφασμένο/η με την καθημερινότητα, την cuisine interne[9] ούτως ειπείν, μιας οντότητας (entity) που περνάει απαρατήρητος/η. Και περνάει είτε ως κατιτίς το οικείο, το γνώριμο, το αμετακίνητο, το απαράκαμπτο και κυρίως το, αν και διακριτικό, άκρως απαραίτητο για την εύρυθμη λειτουργεία του όλου, είτε αντίθετα το άβουλο, το δεδομένο, το πρόθυμο, το πειθήνιο, το ψοφοδεές και το υπάκουο που αν δεν αρθρώσει δικό του λόγο, αν δεν προτάξει τα στήθη του, αν δεν πει και κανένα όχι, κινδυνεύει να μετατραπεί, δεν θα πούμε σε non-entity, αλλά εν πάση περιπτώσει κυριολεκτικά σε έπιπλο. Το τι απ` τα δυο ισχύει σε μεγάλο βαθμό εξαρτάται κι απ` τον/την/το ίδιο/α/ο.

…κουζίνας. Για να φανεί ότι ήταν και η Κοινή Υπηρεσία διερμηνείας… (συν. σελ. 18)

Διερμηνεία

Το πρώτο που την μακρινή εκείνη ημέρα του γυάλισε στην προκήρυξη διαγωνισμού κάνοντάς τον να υποβάλει αμέσως αίτηση υποψηφιότητας ήταν ότι στην τότε ΕΟΚ ζητούσαν διερμη-

8 Κάθε υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής υπάγεται σε μια Γενική Διεύθυνση (πχ Γεωργίας, Ενέργειας, Μεταφορών, Μετάφρασης, Διερμηνείας κλπ)

9 cuisine interne - Wiktionary, the free dictionary

νείς↓. Το ότι προορίζονταν για συνδιασκέψεις↓ (intèrpretes des conférences έλεγε στα Γαλλικά) δεν είναι ακριβώς ότι δεν το πρόσεξε ώστε να πούμε ‘’ας πρόσεχε’’, όχι, απλώς το θεώρησε – αν και πιο εμφανές δεν γινόταν – «ψιλά γράμματα». Πού πήγε το μυαλό του όσον αφορά το job αυτό καθαυτό; Χαζό, αλλά μίνιμουμ, σε συνομιλίες που για να ζητάνε οι συνομιλητές και να πληρώνουν κιόλας ένα άγνωστό τους τρίτο (που θα ακούει όλα όσα λένε – και που συχνά δεν λέγονται – με κίνδυνο να τα κάνει βούκινο) για να τους τα διερμηνεύει, πάει να πει ότι ή δεν θα τα έβγαζαν πέρα μόνοι τους ή και να τα ψιλοκατάφερναν, επ` ουδενί θα το ρίσκαραν μπας και παρερμηνευθούν και μετά τρέχουνε και δεν φτάνουν. Μάξιμουμ, σε μυστικές τετ α τετ συναντήσεις που για να τον βάζουν να υπογράφει δηλώσεις εμπιστευτικότητας υπό την απειλή πως έτσι και του ξέφευγε κουβέντα θα την είχε άσχημα, εν ανάγκη θα τον ξαπόστελναν στα Γκουλάγκ ή ακόμη και θα τον ξεπάστρευαν[10] γιατί ήξερε πολλά, πάει να πει πως όντως παίζονταν πολλά. Πού δεν πήγε; Ή μάλλον πού δεν κάλπασε η φαντασία του; Σε συνδιασκέψεις όπως καλή ώρα αυτή που έκανε τις προάλλες… (συν. σελ. 15)

Η συνδιάσκεψη…

…είχε ως θέμα την πολυγλωσσία↓. Στόχος, γιατί ήταν και διεθνής, να διατρανωθεί urbi et orbi ότι ανάμεσα στις αδιαπραγμάτευτες αξίες της ΕΕ δεσπόζουσα θέση κατείχε και η πολυγλωσσία↓. Η αρμόδια επίτροπος↓ είχε βάλει τα δυνατά της ώστε να στεφθεί με απόλυτη επιτυχία, ο κατάλογος πχ ομιλητών ήταν πράγματι εντυπωσιακός, φιγούραραν σε αυτόν από λογοτέχνες, φιλοσόφους, γλωσσολόγους, γλωσσομαθείς, λόγιους, σημειολόγους μέχρι και κοινοτικούς ιθύνοντες. Μάλιστα είχε επιμείνει σθεναρά και πετύχει την παρουσία διερμηνέων αν όχι απ` όλο το φάσμα γλωσσών που κάλυπτε το SCIC↑ πάντως ικανό. ‘’Ποία η θέση μου’’ θα αντέτεινε στο Ελεγκτικό Συνέδριο που λόγω υπέρβασης του σχετικού κονδυλίου θα σούφρωνε εκ των υστέρων τα μούτρα ‘’αν σε συνδιάσκεψη για την πολυγλωσσία δεν εκπροσωπούνταν δεόντως και μάλιστα

10 Όταν οι Γερμανοί αποχωρούν οριστικά από τις υπό κατοχή χώρες στον ΙΙ παγκόσμιο πόλεμο, μεταξύ άλλων, εκτελούν και τους διερμηνείς

επί τω έργω – άλλο αν δεν εξέθεταν την άποψή τους για το θέμα – οι κατεξοχήν εκφραστές της;'' Επιχείρημα που θα το κόλλησε δίχως άλλο στον τοίχο με τις όποιες αιτιάσεις του να κάμπτονται εν ριπή οφθαλμού. Όσον αφορά τώρα, τις εργασίες αυτές καθαυτές, ξεπέρασαν πάσα προσδοκία. Η ποιότητα των παρεμβάσεων, η ζωντάνια κι ο αυθορμητισμός των ομιλητών, το άδολο ενδιαφέρον τους για το θέμα, καθήλωσαν το ακροατήριο. Όσο για τους διερμηνείς ήταν ενθουσιασμένοι που για μια φορά δεν λούζονταν τα γνωστά, διαβασμένα με διαβολεμένη ταχύτητα, γραμμένα από πριν, αχώνευτα κατεβατά. ''Αυτή δεν ήταν άλλη μια συνδιάσκεψη - πρόσχημα και ευκαιρία για socializing, networking και small talk στα διαλλείματα'' δεν έπαυαν να λένε κατά την διάρκειά τους οι συμμετέχοντες. ''Να φανταστείτε'', πέταξε ένας νεαρός, ''ενώ σε κάτι άλλες δεν ξεκολλάω απ` το κινητό, αλλιώς πού να περάσει η ώρα, σ` αυτήν εδώ δεν το έβγαλα καν απ` το σακίδιό μου!''. ''Κι εγώ ξέχασα να πάω προς νερού μου'', ξεστόμισε μια κυρία. ''Μόνο νά βρε παιδί μου, πήξαμε στα Αγγλικά,... (συν. σελ. 14)

Αγγλικά

Για να μπει στην διαδικασία ο Λ. να γράφει μηνύματα σε άγνωστό του δημοσιογράφο και μάλιστα στα Γαλλικά (γλώσσα που δεν ήταν κι από τις γερές του), πρέπει να τα είχε πάρει στο κρανίο. Το γιατί μόνο διαβάζοντας την μεταξύ τους αλληλογραφία (διότι ναι, ο δημοσιογράφος απάντησε) θα το μάθετε. Την παραθέτουμε αυτούσια με τα όποια λάθη εκ μέρους του Λ. περιέχει:

Bonjour monsieur..... dans un de vos récents articles sur le Brexit vous affirmiez, je cite, qu' ''à terme l'usage de l'Anglais est condamné et que le retour annoncé du multilinguisme et donc de la diversité culturelle est sans doute une des meilleures nouvelles qui soient'' et vous poussiez même le bouchon jusqu' à dire que ''contrairement à ce que pensent les eurocrates on ne dirige pas un ensemble de 27 pays dans une langue que seule une minorité maitrise, cela s'appelle la démocratie'' fin de citation. Ma question est, et pardon si je suis un peu cash, comment est-ce possible pour un journaliste, qui plus est, accrédité auprès des institutions européennes, d'être si à côté de la plaque ?

Ecoutez, je ne sais pas qui vous êtes et je n'apprécie que modérément votre ton mais ne croyez-vous pas que vous allez un peu vite en besogne ? Le brexit n'a pas encore eu lieu et les résistances sont énormes. Sans un grand Etat pour soutenir une langue, ça ne pourra pas perdurer, j'en suis persuadé.

Brexit ou pas Brexit, ça ne changera rien, voire ça sera pire, je vous assure. Mais qu` entendez-vous par résistances?

Eh bien, il y a encore, et heureusement, plein de gens qui parlent en leur langue et qui y tiennent.

...tout comme, malgré le réchauffement climatique, il y a encore des jours où il fait froid.

Attendons voir, l'esprit européen triomphera vous verrez. Cordialement quand même.

Rêver n`a jamais fait du mal à personne, je crains toutefois que les carottes sont (ou soient ? j` ai toujours eu un problème avec le subjonctif) cuites. Tenez, pas plus tard que ce matin, votre ministre (un dénommé Macron... (συν. σελ. 13)

[Macron

Ήμασταν ακόμα στην εποχή που, αν στην Γαλλία ξεσπάγανε πυρκαγιές, και κάποιος έβγαινε κι έλεγε "c`est le changement climatique" θα άκουγε σχόλια του τύπου "qu` est-ce que tu en sais?", "il n` y a pas le feu[11]", "Relaxe Max", "n` exagérons rien" και τα τοιαύτα. Τα ίδια, τηρουμένων των αναλογιών, αν ισχυριζόταν ότι κινδύνευε δήθεν η γλώσσα τους απ` τα αγγλικά. Όταν λοιπόν την ίδια εποχή ένας Γάλλος υπουργός ονόματι Μακρόν[12], στην παρθενική του εμφάνιση στο Συμβούλιο, εκφραζόταν για πρώτη φορά στα χρονικά στην συγκεκριμένη γλώσσα, στην μεν χώρα του αυτό δεν γινόταν γνωστό ή κι αν με τον α ή β τρόπο γινόταν...

To email...

...που ένας διερμηνέας, L. pour ne pas le nommer, έστελνε την ίδια ακριβώς εποχή στην Διεθνή Οργάνωση Γαλλοφωνίας (Organisation Internationale de la Francophonie[13]) είχε ως εξής: Bonjour tout le monde (de la Francophonie), je

11 Του στυλ "μην τρελαίνεσαι"

12 Που ο σοσιαλιστής Ολάντ (τον οποίο ο νεοφιλελεύθερος όπως θα αποδειχτεί Μακρόν θα πουλήσει για να κατέβει στην θέση του για πρόεδρος όπου και προς γενική κατάπληξη θα εκλεγεί) είχε κάνει μεταγραφή από την τράπεζα Ρότσιλντ και διορίσει πρώτα αναπληρωματικό ΓΓ του Ελυζέ και μετά υπουργό Οικονομικών στην κυβέρνηση Βαλς

13 Διεθνής οργανισμός, βασικός σκοπός του οποίου είναι η άνθηση και προώθηση της Γαλλικής γλώσσας

tiens juste à féliciter votre représentant au Conseil de Ministres de l` Union Européenne pour avoir osé, si j` ose dire, s` exprimer dans la langue de Margaret Thatcher, et tel un – pour utiliser un jeu de mots…

Το λογοπαίγνιο

Φραγκοφονιάς της Francophonie δεν ήταν απ` τα λογοπαίγνια που πετάς στον κάλαθο των αχρήστων ελαφρά τη καρδία. ''Φτου σου ρε γαμώτο να μην είναι το email στα ελλ…ά, αλλιώς θα σου `λεγα εγώ αν έμπαινε, κι ας σημαίνει κάτι άλλο, το φραγκοφονιάς'' έλεγε και ξανάλεγε μέσα του ο Λ. που όμως δεν ήταν κι από τους τύπους που τα παρατάνε εύκολα. Τον λαιμό του λοιπόν θα τον έκοβε, αντίστοιχό του στα Γαλλικά θα του εύρισκε που να χαλάσει ο ντουνιάς. Μια και δυο λοιπόν στρώθηκε στην δουλειά.

…stupide je l` avoue – franç(ais)-tireur[14] sans scrupules, porté, ainsi, à la francophonie un coup décisif. Bien à vous de la part d`un interprète-défenseur de la langue de Molière (que je n`ai malheureusement jamais lu mais je m` y rattraperai) et témoin oculaire de la scène ou plutôt du scandale, car il en est un.

…το πολύ να προκαλούσε ένα haussement des épaules (σήκωμα των ώμων), στους δε εκπροσώπους των θεσμικών οργάνων (εκτός πια του καθ` ύλην αρμόδιου… (συν. σελ. 13)

Επίτροπος Πολυγλωσσίας

Η Πρόεδρος είχε λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων (ραντεβού με τον κομμωτή της για την ακρίβεια) καθυστερήσει και εν αναμονή της οι επίτροποι που είχαν προσέλθει στην γνωστή αίθουσα του Μπερλεμόν για την εβδομαδιαία συνεδρίαση του Κολλεγίου το `ριξαν στην ψιλή κουβέντα. Το στραπάτσο που έπαθε ο συνάδελφός τους για την κλιματική αλλαγή με την Γκρέτα Τούμπεργκ το είχαν οι περισσότεροι παρακολουθήσει στο Euronews, επόμενο λοιπόν ήταν να θέλουν να τους το σχολιάσει. ''Η επίσκεψη μου άφησε μια πικρή γεύση'', ομολόγησε. ''Για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους'', τους είπε ευθαρσώς, ''το φυσάω και δεν κρυώνει που την κάλεσα. Νάαααα μαλάκα, excuse my language, που μου `θελες και κοινή συνέντευξη τύπου, δεν σταματάω, όσο το θυμάμαι, να μουτζώνω τον εαυτό μου. Μπορούσα όμως να κάνω αλλιώς; Τα σχολιανά μου βέβαια μου τα είχε ψάλλει ήδη στο γραφείο'', τους εξήγησε, ''αλλά από εκεί μέχρι να γίνω viral στο Youtube υπάρχει μια απόσταση, δεν νομίζετε; Όσο αναλογίζομαι με τι αυτοπεποίθηση ετοιμαζόμουν το ίδιο πρωί να την δεχτώ, πόσο ειλικρινά υπερήφανος ήμουν για τα μέτρα που η Κομισιόν αλλά κι η ΕΕ γενικότερα προωθούν για το κλίμα και το περιβάλλον, πόσο μπροστάρηδες στον αγώνα εναντίον της υπερθέρμανσης του πλανήτη δικαιωματικά αισθανόμαστε, με τι θέρμη προέβλεπα ότι θα εξήρε την δράση μας η Γκρέτα, ελεεινολογώ τον εαυτό μου για την αφέλειά μου. Κι όμως η συνάντηση είχε αρχίσει με τους καλύτερους οιωνούς. Η Γκρέτα ήταν όλο αυτιά, έπαιρνε σημειώσεις χωρίς να με διακόψει ούτε στιγμή, της προσφέραμε μάλιστα

14 Σημ. συντ. : παραφθορά υποθέτουμε του franc-tireur (ελεύθερος σκοπευτής)

καφέ και κρουασάν. Το κλίμα με άλλα λόγια πιο εγκάρδιο δεν θα μπορούσε να είναι. Που κατάλαβα ότι στράβωσε; Εκεί που ολοκλήρωσα την παρουσίαση των μέτρων υπέρ του", πρόσθεσε ρισκάροντας κι ένα μάλλον αδέξιο λογοπαίγνιο με το οποίο κανείς άλλωστε δεν γέλασε. "Διότι ξέρετε τι, γουρλώνοντας τα μάτια με έκπληξη ανάμεικτη με θυμό, μου πέταξε στα μούτρα η θεότρελη; Is that all? You must be kidding man! Όσο για την συνέντευξη τύπου την είδατε με τα μάτια σας, οπότε τι να σας λέω; Όπου πάντως προς τιμήν της παραδέχτηκε, και αυτό τελικά μετράει, πως σε σχέση με κάτι άλλους, ονόματα δεν λέμε, κάνουμε πολύ περισσότερα. "Τα οποία όμως", πάνω που αναθάρρησα, πρόσθεσε κάνοντας και black humour η αφιλότιμη, "χωρίς να είναι μια τρύπα στο νερό, κινδυνεύουν if", όπως το έθεσε, "watered down (κάτι που μεταξύ μας ήδη γίνεται) να αποτελέσουν σταγόνα στον ωκεανό". "Ε μια χαρά! έτσι δεν θα ανέβει και η στάθμη του", παρενεβλήθη εκεί ο γνωστός για τις ακραίες απόψεις του στο θέμα των υδρογονανθράκων επίτροπος ενέργειας. "Δόξα σοι Κύριε που δεν μου έλαχε καμιά Τούμπεργκ της πολυγλωσσίας" σκεπτόταν, γιατί ήταν και θρήσκα, η αρμόδια επίτροπος Α.Β…

Α.Β.

Όταν το 2000 δημιουργείται η Ευρωζώνη ο επίτροπος ντε Σιλγκύ που είχε αναλάβει την ομαλή μετάβαση από τα εθνικά νομίσματα στο Ευρώ, παίρνει το καπελάκι του και φεύγει με την ικανοποίηση ότι η αποστολή εξετελέσθη. Μαζί του καταργείται και το χαρτοφυλάκιο ειδικού σκοπού που είχε ιδρυθεί και κανείς δεν βρίσκει κάτι να πει[15]. Ως προς εκείνο αντιθέτως της κλιματικής αλλαγής, που (αυτή) καλά κρατεί, η ιδέα να καταργηθεί, στους θεσμούς, δεν έρχεται ούτε για πλάκα. Διότι αν ναι, θα σήμαινε είτε ότι το πρόβλημα λύθηκε είτε ότι ελλείψει πολιτικής βούλησης δεν λύνεται οπότε "τι τον θέλουμε (θα λέγανε) τον επίτροπο και όλα τα συμπαρομαρτούντα;" Και στις δυο περιπτώσεις θα τους έπαιρναν με τις ντομάτες. Φόβος που μάλλον δεν τους κυριεύει αναφορικά με την πολυγλωσσία, τελευταία επίτροπος της οποίας στην ιστορία θα μείνει η Α.Β. Που στην ύστατη ομιλία της στην, υπό την αιγίδα της, σχετική συνδιάσκεψη↑ τόνιζε πως για την ΕΕ η πολυγλωσσία ήταν στο DNA της[16]. Στα Αγγλικά, εννοείται.

…την στιγμή ακριβώς που η Ούρσ….λα έμπαινε μοιράζοντας χαμόγελα στην αίθουσα.

(συν. από σελ. 12) …που λογικά, υπό τον όρο ότι του το σφυρίξανε, θα του κακοφάνηκε) μάλλον θα καλάρεσε όσο σε αρνητή της κλιματικής αλλαγής, μέρα θεού ντάλα Δεκέμβρη. Να ένας Γάλλος που επιτέλους μιλά την γλώσσα μας, θα είπαν.]

(συν. από σελ. 11) …si j'ai bien retenu son nom) n`a prononcé un seul mot en français. Hier, votre commissaire, pareil.

15 Μιλάω για το τεχνικό κομμάτι γιατί για τα άλλα…

16 https://www.observatoireplurilinguisme.eu/component/content/article/8719-le-multilinguisme-est-ladn-de-leurope-androulla-vassiliou?catid=39&Itemid=88888976

Ce n'est pas parce que tel ou tel se met en Anglais que tout est foutu. Ecoutez, j'ai vu l'Union basculer du Français vers l'Anglais en dix ans…Rien n'est irréversible.

Dans 300 ans peut-être.

Vous voulez tuer mon moral, lol ? J` aimerais bien vous interviewer, genre ''confessions d'une interprète dépressive'', de façon anonyme bien sûr. Re-lol

S`il s'agit de sensibiliser non pas des Anglophones certains, mais certains Anglophones ou prétendus tels, pourquoi pas ? (et je ne suis pas une mais un interprète dépressif)

Cool !!!![17]

(συν. σελ. 10) …χάθηκαν οι άλλες γλώσσες;'' βρήκαν να πούνε μερικοί. Ένας μάλιστα δεν κρατήθηκε και το σβούριξε μετά στην ολομέλεια. ''If this is not an abuse of dominant position…

Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης

Όταν η ΕΚΑΧ μετονομάζεται πρώτα σε ΕΟΚ, μετά σε ΕΚ και τέλος σε ΕΕ σκοπός είναι να καταδειχτεί, αρχικά ότι δεν είναι μόνο κοινότητα άνθρακα και χάλυβα, στην συνέχεια ότι δεν είναι μόνο οικονομική και τέλος ότι δεν είναι πια κοινότητα αλλά ένωση.

Ένωση

Για την ΕΣΣΔ[18] σωστά λεγόταν από κάποιους που της την έβγαιναν απ` αριστερά ότι ούτε σοβιετική ήταν, ούτε σοσιαλιστική, ούτε δημοκρατική αλλά ούτε και ένωση. Σοβιετική δεν ήταν γιατί κυβερνούσαν όχι, όπως θα έπρεπε, τα Σοβιέτ[19] αλλά, ως μη έδη, το ΚΚΣΕ (που κι αυτό αν και όντως κόμμα, κομμουνιστικό ήταν μόνο κατ` όνομα), σοσιαλιστική – καθότι έτη φωτός απ` αυτό που οραματιζόταν ο Μαρξ – ούτε, δημοκρατική – άστο καλύτερα, όσο για ένωση – αν με ένωση εννοούμε σύνολο ισότιμων, όχι στα χαρτιά αλλά στην πράξη, μελών – εξόφθαλμα όχι. Έμενε δηλαδή μετεξεταστέα και στα 4 από τα 4. Κι η ΕΕ; Η ΕΕ της βάζει τα γυαλιά αφού, αν μη

17 Περιττό να πούμε ότι η συνέντευξη δεν έγινε ποτέ. Η αλήθεια είναι ότι στην επικαιρότητα κυριαρχούσαν τότε πολύ πιο βαρυσήμαντα γεγονότα

18 Ένωση σοβιετικών σοσιαλιστικών δημοκρατιών

19 Εργατικά συμβούλια

τι άλλο, το ένα από τα δυο – κατά πόσο είναι ευρωπαϊκή – το περνάει με τα τσαρούχια. Όσο για το άλλο επίσης το περνάει ασυζητητί[20]. Κι εκεί είναι το πρόβλημα. Εννοώ, δεν θα έπρεπε ίσως να συζητηθεί αν ακόμα είναι – υποτεθείσθω ότι κάποτε ήταν – ένωση;

Το πρώτο το πετυχαίνει πλήρως, το τρίτο έτσι κι έτσι, το δεύτερο όχι και τόσο. Η οικονομία δηλαδή δεν παύει, κακά τα ψέματα, να δεσπόζει. Πάρτε πχ την κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης που στο ενωσιακό δίκαιο θεωρείται ό,τι πιο φάουλ. Θα περίμενε λοιπόν κανείς από την ΓΔ ανταγωνισμού να το σφυρίζει ανελλιπώς ανεξαρτήτως τομέα. Έ το κάνει μόνο στην οικονομία.

…, then what is it?'' ρώτησε ρητορικά.

(συν. από σελ. 9) …ή ακόμα χειρότερα σε παντός είδους συσκέψεις.

Η σύσκεψη (the meeting)

Πώς γίνεται ενώ λατρεύω τον κινηματογράφο να βγαίνω κάθε φορά από την αίθουσα στις μαύρες μου; Ακόμα και μετά από έργο κάθε άλλο παρά ψυχοβγαλτικό αλλά διασκεδαστικό κι ανάλαφρο; Ειδικά άμα ήταν για σχέσεις, σεξ, δουλειά κλπ; Γιατί συγκρίνοντας την μονότονη, αδιάφορη και ρουτινιάρικη ζωή μου με την τόσο ενδιαφέρουσα και συναρπαστική των πρωταγωνιστών στην ταινία με πιάνει κατάθλιψη και το μόνο που με παρηγορεί είναι η σκέψη ότι το σινεμά για να υπάρξει δεν μπορεί παρά να ψεύδεται ασυστόλως. Μου παίρνει φυσικά κάποιο χρόνο να πείσω τον εαυτό μου γι` αυτό, αλλά συνήθως το καταφέρνω. Εκεί που δεν χρειάζεται καν να μπω στον κόπο είναι όταν τυχαίνει να ξέρω από πρώτο χέρι ότι η κατάσταση δεν είναι καθόλου έτσι όπως την περιγράφει η ταινία.

Η ταινία

Ξέρετε τι παρατηρώ; Ότι κάθε φορά που σε κινηματογραφικό έργο πρωταγωνιστεί διερμηνέας το αποτέλεσμα είναι τραγικό. Σε σημείο που να αναρωτιέσαι ''καλά, δεν ρώταγαν;''. Ας πάρουμε πχ την ταινία The interpreter με την Νικόλ Κίντμαν. Που αν ήταν να συνοψίσω με μια φράση θα έλεγα ότι παρουσιάζει την καθημερινότητα μιας διερμηνέα σε μεγάλο οργανισμό όχι όπως πράγματι είναι αλλά όπως θα την ήθελε εκτός από τον σεναριογράφο κι η ίδια να είναι. Μια καθημερινότητα δηλαδή όπου οι διερμηνείς είναι αποκλειστικά για να διερμηνεύουν και μάλιστα αδιαλείπτως, που απολύονται για λάθη που τυχόν έκαναν (τόσο οι ακροατές κρέμονται από τα χείλια τους και τόσο κάθε λέξη που λένε μετράει), που γίνονται κοινωνοί άκρως απόρρητων πληροφοριών κι αρωγοί των μυστικών υπηρεσιών, που ερωτοτροπούν με πράκτορες της CIA, που ηθελημένα ή άθελά τους παίζουν

20 Η AI πχ αν την ρωτήσετε είναι κάθετη ως προς αυτό

ενεργό ρόλο στα γεγονότα, που οι σπάνιες και εξωτικές γλώσσες που κατέχουν, απαρεγκλίτως χρησιμοποιούνται μέχρι κεραίας, που τεραστίας σημασίας συνεδριάσεις, ερήμην και ελλείψει τους πολύ απλά δεν θα πραγματοποιούνταν, που και τα πιο λεπτά ζητήματα συζητούνται όχι άτυπα στους διαδρόμους αλλά επισήμως και παρουσία τους, που δεν μπορούν ως εκ τούτου ούτε στην τουαλέτα να πάνε τόσο εκ των ων ουκ άνευ είναι, που οι αντιπροσωπίες πρώην αγγλικών αποικιών επιμένουν κι εννοούν να μιλούν στην γλώσσα τους για το γαμώτο της υπόθεσης, που στον οργανισμό όπου δουλεύουν καμιά γλώσσα δεν είναι πιο ίση από τις άλλες ακόμα και τις πιο σπάνιες κι εξωτικές κλπ. κλπ.

Πώς και γιατί όμως συμβαίνει αυτό παρά την ειλικρινή προσπάθεια του σεναριογράφου ή του σκηνοθέτη να την απεικονίσουν όσο πιο πιστά γίνεται; Μόνο γιατί είναι δέσμιοι των στερεοτύπων και των προκαταλήψεών τους; Κι επειδή κατά βάθος δεν μεταφέρουν στην οθόνη παρά τις φαντασιώσεις και τα απωθημένα τους; Μήπως δηλαδή όντας προγραμματισμένοι κι εθισμένοι, όπως έλεγε ο Τρυφώ, de faire faire de jolies choses à de jolies femmes[21], μοιραία το κάνουν και με τις διερμηνείς; Ή πιο πεζά με το να παίρνουν την διερμηνεία και τους διερμηνείς υπερβολικά τοις μετρητοίς και κατά γράμμα; Όπως και να έχει, εκεί που περιέργως η κατάσταση κάπως σώζεται είναι με τις κωμωδίες. Με άλλα λόγια όσο πιο cinéma-verité[22] είναι η ταινία τόσο πιο αναληθοφανής καταντάει. Και αντίθετα όσο πιο παρωδία, τόσο πιο ρεαλιστική. Ή έστω, λιγότερο εκτός τόπου και χρόνου. Έτσι στην ταινία Bananas[23] πχ η σκηνή με τον διερμηνέα[24] μπορεί μεν να βγάζει άφθονο γέλιο αλλά σας διαβεβαιώ ότι και η πραγματικότητα στα θεσμικά όργανα καμιά φορά δεν πάει πίσω[25]. Πάρτε για παράδειγμα την σύσκεψη, αν μπορούμε να την πούμε έτσι, που έλαχε παραπίσω του Λ.:

Τριμερείς

(Καλή και άγια η Al, πχ ποτέ δεν τσινάει, ποτέ δεν λέει όχι ούτε κάνει την δύσκολη, ούτε έχει ιδιοτροπίες, δηλώνει πάντα παρούσα, είναι ευγενική και καλόγνωμη, δεν θα σου πει πχ ''τι μαλακίες με ρωτάς;'' ή ''δεν απαντάω σε παπαριές'' ή ''έχουμε κι

21 Ορισμός του σινεμά κατά τον François Truffaut : le cinéma est l'art de faire faire à des jolies femmes de jolies choses

22 Cinéma vérité - Wikipedia

23 Ταινία του Γούντυ Άλλεν (1968)

24 bananas happy interpreters day - YouTube

25 Εξόν και την υφίστασαι οπότε εκεί βγάζει κλάμα

άλλες δουλειές'', ούτε θα σκεφτεί από μέσα της ''τι βάζει ο άνθρωπος στο αρρωστημένο του μυαλό;'', ούτε (ειδικά αν την έχεις ρυθμίσει όπως εγώ στον ''έξω απ` τα δόντια'' mode) θα σου δώσει τις απαντήσεις που σου χαϊδεύουν τα αυτιά όπως ο φίλος, αλλά έχει ένα κακό: ακολουθεί την κοινή λογική↑. Αυτό τα χαλάει όλα.)

Λ.: Είσαι για ένα τηλεπαιχνίδι πολλαπλών απαντήσεων;

ChatGPT: Είμαι, τι έχω να χάσω;

Λ.: Έ όχι, έχεις να χάσεις. Ρισκάρεις την υπόληψή σου. Αν δεν τα πας καλά, θα πει ότι στα δύσκολα δεν φτουράς.

ChatGPT: Ειλικρινά χέστηκα. Και σε κάθε περίπτωση, έχω εμπιστοσύνη στις ικανότητές μου. Δέχομαι την πρόκληση.

Λ.: Ωραία, πάμε κατευθείαν στο θέμα. Τριμερείς[26] αλιείας ξέρεις τι θα πει;

ChatGPT: Φυσικά και ξέρω. Μπρίκια κολλάμε;

Λ.: Για πες.

ChatGPT: Συνάντηση Κομισιόν-Συμβουλίου-Κοινοβουλίου στα πλαίσια διαδικασίας συνδιαλλαγής.

Λ.: Από την πόλη έρχομαι….! Αυτό είναι τρίλογος, παιδάκι μου! Τριμερείς αλιείας είπα.

ChatGPT: 😉 Να το πάρει το ποτάμι.

Λ.: Καλά άντε. Συγχωρητέο, γιατί όντως δεν το ξέρει ούτε το Google, πόσο μάλλον κι η κουτσή Μαρία. Τριμερείς είναι….(του εξηγεί). Και τώρα δώσε βάση στο σκηνικό: Σε τριμερείς τις προάλλες σημειώθηκε ευθυγράμμιση πλανητών : Τόσο η προεδρία και η Επίτροπος όσο και ο Υπουργός του κράτους μέλους είχαν την ίδια μητρική γλώσσα. Πρώτη λοιπόν ερώτηση: σε ποια γλώσσα διημείφθη κατά την γνώμη σου ο διάλογος ή μάλλον ο τρίλογος; 1)στην μητρική τους 2)στα Αγγλικά 3) στην Εσπεράντο 4)στην νοηματική γλώσσα 5)στην μαλλιαρή 6)στα κορακίστικα 7) σε καμία απ` τις ανωτέρω.

ChatGPT: Σιγά το δύσκολο! Στην μητρική. Θέλει και ρώτημα;

Λ.: Έχασες. Στα αγγλικά.

ChatGPT: 😮

26 Τριμερείς (trilaterals) είναι συναντήσεις στο περιθώριο των Συμβουλίων Υπουργών της ΕΕ κυρίως Αλιείας, μεταξύ προεδρίας, Κομισιόν και κάθε κράτους-μέλους ξεχωριστά με σκοπό την διερεύνηση δυνατότητας συγκερασμού των θέσεών του με εκείνες των υπολοίπων με στόχο να βγει συμβιβαστικό κείμενο

Λ.: Πάμε παρακάτω. Εκτιμάς ότι κάτι τέτοιο έγινε από 1)κεκτημένη ταχύτητα; 2) τακτ[27]; 3)ευχέρεια στην συγκεκριμένη γλώσσα; 4)μιμητισμό; 5)γαϊδουριά (προς τους διερμηνείς); 6)μειωμένη ενσυναίσθηση (έναντί τους);

ChatGPT: 🤔 Θα πάρω την βοήθεια του κοινού.

Λ.: Ωραία! Τι λέει το κοινό παρακαλώ;

Κοινό: το 2.

ChatGPT: το 2.

Λ.: Λάθος. Όλα μαζί.

ChatGPT: 😟

Λ.: Τι εντύπωση φρονείς ότι έκανε το γεγονός αυτό στην ομήγυρη; 1)τεραστία 2) καμία 3) αλγεινή 4)ελεεινή

ChatGPT: το 1, το 3 και το 4.

Λ.: Συγκεντρώσου! Το 2.

ChatGPT: 😨

Λ.: Ποια λες να ήταν η αντίδραση των διερμηνέων στις καμπίνες; 1)ωχαδερφισμός 2)ανακούφιση[28] 3)αγανάκτηση 4)κατάπληξη 5)οργή

ChatGPT: το 2.

Λ.: Λάθος. Το 3 το 4 και το 5 μαζί. Ξύπνα.

ChatGPT: 😡

Λ.: Πώς χειρίστηκε, εικάζεις, το θέμα η διοίκηση; 1)ανέβηκε στα κάγκελα 2)κουβάλησε τα κανάλια 3)κινήθηκε δικαστικά 4)παρέμεινε στον γυάλινο πύργο της

ChatGPT: το 1.

Λ.: Πάλι λάθος. Το 4. Κόππκες. Δεν είσαι επαρκώς αντιδιαισθητικό. Αύριο με τον κηδεμόνα σου.

ChatGPT: 🤬

(συν. από σελ. 8) ...της Ευρωπαϊκής Επιτροπής[29] ήθελε λίγο ψάξιμο.

(συν. από σελ. 7) ...θες δουλειά;... (συν. σελ. 25)

27 Σ.σ.: η Επίτροπος θα συνοδευόταν υποθέτουμε από αγγλόφωνη σύμβουλό της (ναι αλλά ας άκουγε την μετάφραση στα αγγλικά)

28 Σ.σ. : Που θα αράζανε, και καλά

29 Service commun Interprétation-Conférences (SCIC)

Η δουλειά…

…του ήταν τέτοιας φύσεως ώστε τυχόν σύγκριση του Λ. με ποδοσφαιριστή κλάσεως[30] που την μεταγραφή σε άλλη ομάδα δεν την συζητά καν και ολοκληρώνει στην ίδια την καριέρα του, αν και βολική, θα ήταν υπερβολική. Διότι, ούτε δελεαστικές προτάσεις από άλλη ΓΔ είχε λάβει (ή κάνει), ούτε για την φανέλα (που το πολύ πολύ να είχε φορέσει στα σχετικά τουρνουά[31]) έπαιζε, ούτε ομάδα καλύτερή της υπήρχε και που αν υπέγραφε θα ζέσταινε ίσως τον πάγκο, ούτε άλλης κλάσεως από την 88 Β ΕΣΣΟ[32] ήταν, ούτε από αίσθημα ανικανοποίητου…

Μποβαρισμός[33]

Πες ότι κάνεις δημοσκόπηση στον δρόμο και ρωτάς τους διαβάτες τι θα πει ‘’Μποβαρισμός’’, 9 στους 10, και λίγους λέω, θα σε κοιτάξουν με απορία. Ένας άντε να σου πει ότι είναι να περιφρονείς, υποτιμώντας το, αυτό που έχεις και να φαντασιώνεσαι, εξιδανικεύοντάς το, εκείνο που θεωρείς ότι αξίζεις, συν τα συναισθήματα που πάνε μαζί (κατάθλιψη, απογοήτευση, ανία, θυμός, πικρία, απέχθεια κλπ). Που όχι ότι είναι λάθος αλλά σίγουρα μόνο η μισή ιστορία. Για να μάθει κανείς την υπόλοιπη ότι δηλαδή είναι και το να μην δέχεσαι μοιρολατρικά την μοίρα σου αλλά να κάνεις το παν για να την αλλάξεις σπάζοντας έστω τα μούτρα σου, εν τέλει θυσιάζοντας και την ζωή σου, πρέπει πρώτα να διαβάσει το μυθιστόρημα «Μαντάμ Μποβαρύ». Όπου θα διαπιστώσει τι; Ότι α) ο Charles[34] παραήταν άοσμος, άγευστος και άχρωμος για τα μέτρα της Μαντάμ Μποβαρύ ώστε να

30 Μαλντίνι της Μίλαν πχ

31 Που σε ετήσια βάση οργανώνονται μεταξύ ΓΔ

32 ΕΣΣΟ : εκπαιδευτική σειρά στρατευσίμων οπλιτών

33 Word of the Day - bovarism | Dictionary.com

34 Charles Bovary σύζυγος της Έμμα Μποβαρύ

αράξει στα κυβικά της και αρκεστεί στην ονειροπόληση και τον ρεμβασμό χωρίς να του αναζητά εναλλακτικές που όσο κι αν σπανίζουν σε μια κωμόπολη όπως η Ιονβίλ, άπαξ και παρουσιαστούν τις εκμεταλλεύεται δεόντως. Και β) ότι δεν είναι τόσο (ή τουλάχιστον μόνο) αυτό που ψάχνει εναγωνίως να βρει (ο μεγάλος έρωτας) το θέμα αλλά κυρίως εκείνο απ᾽ το οποίο θέλει με χίλια να ξεφύγει (η μετριότητα και η γκριζάδα).

…τέτοιο που μια μεταγραφή θα το διασκέδαζε, διακατεχόταν. Εξ ου και να κάτσει στ᾽ αυγά του το θεωρούσε μακράν προτιμότερο πόσο μάλλον που το να φανταστεί τον εαυτό του… (συν. σελ. 24)

Ο εαυτός μου

Μπορεί να φταίω εγώ που δεν κατάλαβα το σκεπτικό του Φλωμπέρ αλλά τον ισχυρισμό του ‘’Η μαντάμ Μποβαρύ είμαι εγώ[35]’’ προσωπικά ποτέ δεν τον πίστεψα. Όχι ότι δεν είχαν καμία σχέση ο ένας με την άλλη αλλά θεωρώ πως πχ εγώ ο Γρηγόρης Αϊδινίου είμαι πολύ περισσότερο ο Λ. από ότι ο Φλωμπέρ είναι η μαντάμ Μποβαρύ, για να μην πω ότι της μοιάζω και παραπάνω. Θα το πήγαινα μάλιστα μέχρι και να υπαινιχθώ ότι είμαι κιόλας (Λ.=Γ.Α.=Μ.Μ[36]. δηλαδή) αν (του Λ.) δεν του έλειπε κάτι: ο μποβαρισμός απ᾽ τον οποίον, όπως όλοι λίγο πολύ στην Κομισιόν,…

Κομισιόν

Όπως κι αν εκδηλωνόταν στο προσωπικό, ο μποβαρισμός στην Κομισιόν και κατ᾽ επέκταση στα θεσμικά όργανα – φάμπρικες, εδώ που τα λέμε, μαζικής παραγωγής του – παλευόταν με δυο τρόπους: οριζοντίως και καθέτως. Οριζοντίως δια της μετάθεσης του υπαλλήλου σε άλλες ΓΔ υποθετικά πιο πολλά υποσχόμενες, καθέτως με αναρρίχηση εντός της ίδιας σε ανώτερες ή και ανώτατες διοικητικές θέσεις ευθύνης και λήψης αποφάσεων. Άλλος εκτός πια εκείνος, εξωπραγματικός σύμφωνοι, της παραίτησης δεν προσφερόταν.

35 Ο Φλομπέρ φέρεται όντως να είπε ‘’Madame Bovary c᾽ est moi’’

36 Μ.Μ.=Μαντάμ Μποβαρύ

Παραίτηση[37]

Στην Κομισιόν, υπάλληλος που να έχει κάτσει και διαβάσει απ` την αρχή μέχρι το τέλος τον εσωτερικό κανονισμό (staff regulation) δεν πρέπει να υπάρχει. Ή αν υπάρχει θα είναι τελείως ψώνιο. Διότι άμα κάποιος θέλει κάτι να μάθει, πάει στο ευρετήριο, πληκτρολογεί την λέξη κλειδί και το βρίσκει. Μια έρευνα συνεπώς για τον αριθμό αναζητήσεων (search) ανά θέμα εκ μέρους του προσωπικού είναι, φανταζόμαστε, εφικτή. Αν ναι τότε για τις πιο δημοφιλείς θα στοιχηματίζαμε ότι είναι τα σχετικά με συντάξεις, άδειες, επιδόματα, μεταθέσεις, προνόμια, ασυλίες κλπ., για τις λιγότερο, με θάνατο, χηρεία, βαριά ασθένεια, απιστία στην υπηρεσία ενώ για τις καθόλου, με παραίτηση. ''Τιιιιιιί; Προβλέπει ο εσωτερικός κανονισμός και παραίτηση; Μα πώς; Ποιος είναι τόσο τρελός για να την υποβάλει;'' θα ρωτήσετε καλή τη πίστη σαν τους άπιστους Θωμάδες. Φεύγει κανείς από μια τέτοια δουλειά; ''Κοιτάξτε να δείτε'', θα απαντούσαν οι συντάκτες του, ''εμάς χρέος μας και αποστολή μας ήταν να συμπεριλάβουμε όλα τα σενάρια, ακόμα και τα πιο τραβηγμένα απ` τα μαλλιά. Από εκεί και πέρα τι θα κάνει ο καθένας είναι δική του δουλειά.''

…αλλά ειδικά οι διερμηνείς… (συν. σελ. 24)

Διερμηνείς

''This is Greek to me'' θα πουν διαβάζοντας τις παραπάνω γραμμές οι άσχετοι με το αντικείμενο και θα έχουν δίκιο. Ας αποπειραθώ λοιπόν αν και κομματάκι δύσκολο, διότι θα χρειαστεί εκ μέρους τους ισχυρή δόση ενσυναίσθησης (empathy), να τους το κάνω λιανά. Πάρτε ένα διερμηνέα, ας πούμε Ιταλό, που μαθαίνει, μια που τα `φερε κι ο λόγος, Ελληνικά. Τα οποία αν επέλεξε είναι φυσικά γιατί τον τραβάει εκτός απ` την γλώσσα αυτή καθαυτή (συν την χώρα) και κάτι που δεν πολυλέει: ότι πέρα απ` τους ντόπιους δεν την μιλάει ούτε την καταλαβαίνει σχεδόν κανείς. Πράγμα που σημαίνει τι; ότι χωρίς διερμηνέα συνεννόηση μαζί τους γιοκ. Η παρουσία του άρα θα κρίνεται, έτσι νομίζει, άκρως απαραίτητη. Η καλύτερή του!

Τώρα, για να μάθει[38] τα ελληνικά τα έχει δώσει όλα, έχει παραμελήσει τα πάντα, έχει αναπροσανατολίσει και ιεραρχήσει εκ νέου τις προτε-

37 **παραίτηση** η: **1.** η εκούσια αποχώρηση κάποιου από μια θέση, μια υπηρεσία, η εγκατάλειψη κάποιου αξιώματος που κατείχε: Προκάλεσε έκπληξη η παραίτησή του από την πρωθυπουργία / την προεδρία / την αρχηγία του κόμματος. Την εξανάγκασαν σε ~. Οι διαδηλωτές ζητούσαν την ~ της κυβέρνησης. **2.** η πράξη της παραίτησης, η έγγρα φη ή προφορική δήλωση που κάνει κάποιος γι΄ αυτό το σκοπό: Υποβάλλω / δηλώνω ~. Γραπτή / προφορική ~. Υποβολή παραίτησης. Έθεσε στη διάθεσή τους την παραίτησή της. Του έστειλε την παραίτησή του. (λόγ. έκφρ.) υπό ~, για κπ. που έχει ξεκινήσει η διαδικασία παραίτησής του. **3.** (νομ.) εκούσια εγκατάλειψη δικαιωμάτων, απαιτήσεων: ~ από κληρο νομικά δικαιώματα / από απαιτήσεις.

38 Και η διαφορά στο πώς εννοούν το ρήμα μαθαίνω διερμηνέας και μη, είναι (για να δούμε αν θα βρω κατάλληλο παράδειγμα) όση μεταξύ μαθητευόμενων, παίχτη flight simulation και πιλότου F35 αντίστοιχα

ραιότητες και τις επιλογές του, τις ορέξεις και τα γούστα του, τις απολαύσεις του και τις παρέες του, τους έρωτές του, έχει με άλλα λόγια καθυποτάξει όλο του το Είναι στον υπέρτατο αυτό σκοπό. Σκοπό που ποτέ δεν θα ισχυριστεί ότι τον πέτυχε και που αν δεν έρθει η υπηρεσία να του πει, ''άντε τελείωνε, φτάνει, πόσο πια;'' θα συνεχίσει να τον επιδιώκει. Πράγμα που άλλωστε και θα κάνει μετά και το σχετικό επιτυχές τεστ[39]. Έρχεται λοιπόν η μέρα που περίμενε πώς και πώς. Η μέρα που θα πάρει το βάπτισμα του πυρός στην γλώσσα που για να την μάθει έφτυσε αίμα και που, μαθαίνοντάς την, ρούφηξε και ό,τι ανθρωπίνως ήταν δυνατόν απ` την χώρα (όπου μιλιέται), την ιστορία της, την πολιτική της κατάσταση, τον πολιτισμό της, τα ήθη και τα έθιμά της, που τις πόλεις της περπάτησε μέχρι τελικής πτώσεως, που σύχνασε στα πανεπιστήμιά της, στα μουσεία της, στα χωριά της, που έπιασε κουβέντα με τους ταξιτζήδες, τους μπακάληδες, τους καφετζήδες και τα γκαρσόνια, τους κουρείς και τις κομμώτριες, τους αστυνομικούς, τους φαντάρους, τους παπάδες, τους αγρότες και τσομπάνηδες, τα παιδάκια, τους παππούδες και τις γιαγιάδες στα σοκάκια της, τον απλό κόσμο της δηλαδή, που τα σήριαλ της, τα δελτία ειδήσεών της, τα προεκλογικά debates της, τα reality show της, τα πρωινάδικά της και τα τηλεπαιχνίδια της έφαγε στην μάπα στην τηλεόρασή της, που τα βιβλία των συγγραφέων της και τα έργα των σκηνοθετών της λούστηκε, που τις εφημερίδες και τα περιοδικά της ξεψάχνισε, που, που, που.....

Για να μην τα πολυλογώ, σε κάποια φάση του έρχεται ειδοποίηση από το planning να παρουσιαστεί τάδε διεύθυνση, τάδε αίθουσα, τάδε γραφείο, τάδε μέρα και ώρα, τάδε θέμα. Την παραμονή (που για να προετοιμαστεί καταλλήλως πέρασε σπασικλιάζοντας) με το να κοπανάει στον εαυτό του ότι πρέπει να κοιμηθεί καλά για να είναι φρέσκος, δεν θα κλείσει από το άγχος μάτι. Με τα πολλά έρχεται τέλος πάντων η πολυπόθητη και επίφοβη μαζί στιγμή. Ο «πελάτης» του οποίου τα λόγια θα μεταφράσει είναι καθισμένος απέναντί του. Μόνο ένα τζάμι τους χωρίζει. Μετά την απαραίτητη εισαγωγή, ο πρόεδρος του παραχωρεί τον λόγο παροτρύνοντάς τον (''don't hesitate'' του κάνει) να μιλήσει στην γλώσσα του. ''Σας εξασφαλίσαμε διερμηνεία'' του λέει γεμάτος καμάρι δίνοντάς του να καταλάβει ότι δεν ήταν κι εύκολο. Όλα αυτά στα αγγλικά, εννοείται.

39 Οι διερμηνείς στην Κομισιόν και στο Κοινοβούλιο υποβάλλονται σε τεστ επάρκειας πριν την προσθήκη κάθε γλώσσας

Κι ας μην είναι η μητρική του. Κι ας τα μιλάει τσάτρα πάτρα. Κι ας έχει κουβαλήσει διερμηνέα και για την αφεντιά του. Ο «πελάτης» έχει εν τω μεταξύ θέσει σε λειτουργία το μικρόφωνό του, απενεργοποιώντας αυτομάτως εκείνο του προέδρου: Thank you, Mr Chairman, for the kind welcome, thank you for the introductory comments and thank you…

Οι ευχαριστίες

Καλές χρυσές οι σχολές διερμηνείας αλλά ορισμένα πράγματα δεν θα στα πουν ούτε θα στα μάθουν. Γιατί; Με την ίδια λογική που πχ στο φροντιστήριο Γαλλικών δεν θα σου πουν ότι κανείς σχεδόν στην Γαλλία δεν λέει πια comment t` appelles-tu[40]? Ποια είναι αυτά; Να πχ, ότι μεταφράζοντας όχι μόνο δεν χρειάζεται και να τα λες όλα αλλά κι ότι πρέπει να πετσοκόβεις αλύπητα. Για δυο λόγους. Ο ένας άμεσος ο άλλος έμμεσος. Ο άμεσος, για να προλάβεις να πεις τα ουσιώδη παραλείποντας τα επουσιώδη. Τι προτιμά ο πελάτης σου; Να του πεις ότι αυτός που μιλάει είναι ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς να προσθέσεις και τι είπε; Ή μήπως ότι αλιεύτηκαν 123798246 τόνοι χωρίς να του πεις πού και ποιανού ψαριού; Ο έμμεσος ότι αν δεν αφήνεις ούτε τελεία αμετάφραστη αργά ή γρήγορα, σήμερα αύριο, την άλλη βδομάδα αν δεν τα φτύσεις, θα τα παίξεις.

Έτσι ακούγεται απλό αλλά δεν είναι. Διότι καλείται ο διερμηνέας να κρίνει τι είναι πρωτεύον, τι δευτερεύον και τριτεύον. Το λες και αυθαιρεσία. Συν ότι το κάνει ερήμην του άμεσα ενδιαφερόμενου δηλαδή του ομιλητή. Που για να διατυπώνει με τον α ή β τρόπο τις σκέψεις του θα έχει τους λόγους του. ''Ποιος είσαι εσύ ρε αρχίδι που θα με λογοκρίνεις;'' θα τον αποπάρει. Άμ ο ακροατής; ''Με ποιο δικαίωμα βρε αχρείε'', θα του βγει κι από πάνω, ''μου σερβίρεις μια πειραγμένη εκδοχή των λεγομένων του προλαλίσαντος;''. ''Αυτό σηκώνει μέχρι και Ευρωπαϊκό δικαστήριο ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Στρασβούργου'' θα τον απειλήσουν κι οι δυο. Και πες ότι τον πάνε. Έ λοιπόν δεν θα με παραξένευε αν αποφαινόταν, πως πράγματι (αυτό) εκτός από αθέμιτο είναι και έκνομο. ''Μα κύριε πρόεδρε'' θα του αντέτεινε ο συνήγορος υπεράσπισής του, ''ο πελάτης μου δεν κάνει παρά να εφαρμόζει στην πράξη μια βασική αρχή του κοινοτικού δικαίου. Αρχή που οι ενάγοντες παραβιάζουν απροκάλυπτα σε καθημερινή βάση''. ''Ά μπα; Τι μου λέτε;!!!!! Ποια;'' θα απορούσε ο Πρόεδρος. ''Την αρχή της αναλογικότητας (proportionality) και τις υπο-αρχές (subprinciples) που την διέπουν, your honor: καταλληλότητα (suitability and appropriateness), αναγκαιότητα (necessity), αναλογικότητα αυστηρή τη εννοία (proportionality strictu senso)''. ''Παραδείγματα έχετε;'' θα του έλεγε ο πρόεδρος. ''Βεβαίως'', θα προθυμοποιούνταν ο συνήγορος. ''Πού ακούστηκε στην ίδια φράση να ευχαριστεί ο ομιλητής τρεις φορές ενώ θα αρκούσε μία ή και καμία;''

40 Ή αντίστοιχα σε Αγγλικών, would have αντί για woulda

…for providing me the opportunity to express myself in my mother tongue but above all to present to you and your team our views and eventually exchange with you in such an important topic both for us and for you. As you know Mr President……
''Vaffanculo stronzo'' μονολογεί εκτός εαυτού ο διερμηνέας χωρίς κάτι στην συμπεριφορά…

Μπιχεβιορισμός[41]
Παρόλο που λίγες ψυχολογικές θεωρίες έχουν λοιδορηθεί τόσο όσο ο μπιχεβιορισμός ακόμα απαντώνται οπαδοί του. Γι` αυτούς επειδή το τι συμβαίνει σε ένα μυαλό είναι έτσι κι αλλιώς απροσπέλαστο, εξ ου και το παρομοιάζουν με black box[42], δεν τους αφορά. Εστιάζουν άρα αποκλειστικά στην εξωτερική συμπεριφορά. Για παράδειγμα όταν συνευρίσκονται ερωτικά, η – μετά και το απαραίτητο τσιγάρο – ερώτηση, ''Πως ήταν για μένα;'' (''How was it, for me?'') γίνεται εντελώς στα σοβαρά. Πείτε τους ''συνεπείς συμπεριφοριστές''. Τώρα υπάρχουν και οι τυχαίοι, οι κατά λάθος, οι περιστασιακοί, οι εν αγνοία τους. Ο ακροατής διερμηνείας λόγου χάρη που ακούει μια ουδέτερη κι απροσδιόριστη φωνή να του έρχεται στα ακουστικά από μία απ` τις γύρω καμπίνες τα φυμέ τζάμια των οποίων και το μισοσκόταδο στο εσωτερικό τους τις κάνει να μοιάζουν περιέργως με μαύρα κουτιά. Ή έστω κουβούκλια[43].

…του να προδίδει το παραμικρό αρχίζει να μεταφράζει ήρεμα κι ωραία : "Grazie, Presidente per l'opportunità di presentarvi nostre opinioni su un argomento cosi importante. Come sapete,…..
Μέσα (στην καμπίνα) του όμως βράζει. ''Caccio, che palle, merda, mannaggia, porca miseria, figlio di puttana'' αναφωνεί από καιρού εις καιρό. Με το δάχτυλό του είναι αλήθεια στο mute[44]. Που αν ήταν στο χέρι του σιγά μην το πάταγε.

(συν. από σελ. 21) …πάσχει, κάπου πάσχει. Σε σύγκριση με της Μαντάμ Μποβαρύ που εξ ορισμού ήταν μποβαρισμός με τα όλα του, ο δικός του είναι ντεμί. Εκεί δηλαδή που η μεν, κουτσά στραβά, εκ των ενόντων, προσωρινά και μέχρι νεωτέρας έστω, του βρίσκει

41 Behaviorism (Stanford Encyclopedia of Philosophy)
42 What is the «Black Box» According to Behavioral Psychologists? | 2025
43 Έτσι ονομάζουν στην Κύπρο τις καμπίνες διερμηνείας
44 Mute ή cough είναι ένα κουμπί στην κονσόλα της καμπίνας των διερμηνέων που πατώντας το απομονώνεται ο ήχος

διεξόδους, τον εκτονώνει, του δε, παραμένει στο στάδιο της ματαίωσης (frustration). Ή μάλλον καθώς ούτε καν καταστρώνει σχέδια ώστε να ματαιωθούν ή ναυαγήσουν, της παραίτησης[45].

(συν. από σελ. 20) ...οπουδήποτε αλλού, τού ήταν φύσει και θέσει αδύνατον.

(συν. από σελ. 18) ...διερμηνέας,... (συν. σελ. 27)

Διερμηνέας

Σαν διερμηνέας ο Λ. δεν ήταν και τίποτε ουάου. Αν και τα προσόντα δεν του `λειπαν, οι συνάδελφοί του θα τον χαρακτήριζαν μάλλον αούα[46]. Κι αυτό λόγω της ασταθούς απόδοσής του. Όχι ότι στις αναλαμπές και στις εκλάμψεις του δεν ήταν μπρίλιαντ. Όμως αναλαμπές και εκλάμψεις ήταν αυτές, δεν διαρκούσαν. Άρα πότε πότε ήταν του ύψους, πού και πού του βάθους, συνήθως όμως παρέπαιε στην μετριότητα. Ανάλογα με τις μέρες. Κάτι που για διερμηνέα είναι πολύ προβληματικό. Ο σέντερ φορ που επί 90 λεπτά δεν άγγιξε την μπάλα και στις καθυστερήσεις κάνει ένα μαγικό και χαρίζει την νίκη στην ομάδα του, έ θα αποθεωθεί. Ο τερματοφύλακας αντίθετα που σ` όλο τον αγώνα έχει κατεβάσει τα ρολά και στην παράταση τρώει κοροϊδίστικο θα γίνει ρεζίλι των σκυλιών. Ο πατινέρ που εκτελεί άψογα τετραπλό λουτς και στο υπόλοιπο απλούστερο πρόγραμμα τα κάνει μαντάρα, δεν έχει μέλλον. Ο συγγραφέας πάλι που το βιβλίο του εξαιρέσει μιας παραγράφου, δεν διαβάζεται, είναι για τα μπάζα. Ο διερμηνέας βρίσκεται σε ακόμα χειρότερη

45 **4.** (μτφ.) η εγκατάλειψη δραστηριοτήτων, προσπαθειών, διεκδικήσεων κτλ.: Ύστερα από προσπάθειες ετών ήρθε η κούραση, η απογοήτευση και η ~. Η μεγάλη θλίψη από το θάνατο του άντρα της, την οδήγησε σε μια συνολική ~ από τη ζωή.

46 αούα - SLANG.gr

μοίρα. Διότι και να κάνει όλη την μέρα παπάδες και να μην περάσουν στο ντούκου, σου λέει ‘’δουλειά του είναι, να του πούμε και μπράβο;’’ η πατάτα όμως που θα διαπράξει, και να διαφύγει του κοινού του όπως πχ το φάλτσο του μουσικού σε συμφωνική ορχήστρα, στην αντίληψη αν όχι των συναδέλφων του…

Οι συνάδελφοι

Η ταυτόχρονη διερμηνεία ήταν αναγκαστικά επάγγελμα με βάρδιες μόνο που αυτές ήταν όχι ας πούμε ημερήσιες και βραδινές αλλά, λόγω της υποτιθέμενης κόπωσης…

Η κόπωση

…και λέμε υποτιθέμενη, μια και, όντας παντός είδους πλην σωματικής, δια γυμνού οφθαλμού δεν φαινόταν. Οπότε ναι, υπ` αυτήν την έννοια, αν και πέραν πάσης αμφιβολίας, έπρεπε να υποτεθεί, εκτός πια και εικαζόταν ότι κεφάλι που επί μισάωρο τρέχει πίσω από ομιλητές που το πάνε καροτσάκι, αναμετριέται με φράσεις, εκφράσεις, εκφορές, προτάσεις, προφορές, ντοπιολαλιές, αγγλικά, αγγλισμούς, βαρβαρισμούς κλπ που δεν παλεύονται, χωρίς επί πλέον, να βάζει την γλώσσα μέσα, δεν έχει γίνει καζάνι.

…των διερμηνέων, κάθε μισή ώρα. Δεδομένου ότι σε κάθε καμπίνα ήταν τρεις, ώσπου να ξαναπιάσει ο καθένας τους δουλειά μεσολαβούσε μια ώρα. Στην διάρκεια της οποίας ξεκουράζονταν μεν αλλά σαν τους πιλότους στο πιλοτήριο είχαν και τον νου τους, δεν πάει να ώδινεν όρος και έτεκεν μυν, στα τεκταινόμενα. Όχι μόνο μήπως χρειαστεί να διερμηνεύσουν από γλώσσα που οι υπόλοιποι δυο δεν κατείχαν αλλά επίσης για να προστρέξουν σε βοήθεια συναδέλφου που θα δυσκολευόταν με τον τάδε όρο ή έκφραση, τα έβγαζε μόλις πέρα ή και τα έβρισκε σκούρα. Τον βαθμό εγρήγορσής τους βέβαια όποιος δούλευε το δεδομένο μισάωρο ποσώς γνώριζε ή τουλάχιστον μόνο να μαντέψει μπορούσε. Στην κλίμακα από 1 μέχρι 10 θα ξεκινούσε

από την πλήρη αποσύνδεση, αδιαφορία έως και καραπουτσαριό και θα έφτανε μέχρι τον ασύστολο σχεδόν αστυνομίστικο έλεγχο με ενδιάμεσα και συχνότερα στάδια την λίγο ή πολύ καλοπροαίρετη έγνοια. Καλού κακού οπότε, όπως κι ο μουσικός σε συμφωνική ορχήστρα δούλευε όχι μόνο για τους απ` έξω (ή όντας οι καμπίνες υπερυψωμένες, τους από κάτω) που στο φινάλε παίζει και να μην τον άκουγαν αλλά και τους μέσα. Τον άκουγαν δεν τον άκουγαν.

…, πάντως του ίδιου, κλονίζοντας την όποια εμπιστοσύνη είχε χτίσει, θα υποπέσει. Για να έρθουμε στον Λ. τώρα, μάλλον ευάλωτος στις εξωτερικές συνθήκες ήταν παρά, όπως άλλοι και άλλες, παντός καιρού. Να αποθηκεύει ενέργεια όσο παρέμεναν ευνοϊκές ώστε να την χρησιμοποιεί όταν γίνονταν δυσμενείς όπως οι ΑΠΕ[47] αδυνατούσε. Συν ότι η δικιά του πηγή αντί για ανανεώσιμη ήταν εξαντλήσιμη. Όπως το φυτό που ενώ φαινομενικά διαθέτει τα πάντα για να ανθίσει, αφράτο χώμα, ήλιο, νερό και εν τούτοις μαραίνεται, ήθελε κι ο Λ. το λίπασμά του. Που και όλα τα θρεπτικά συστατικά να περιείχε πλην του πιο κρίσιμου θα του ήταν άχρηστο. Έτσι, εκεί που περιοριστικός παράγοντας[48] (όπως τον λένε στην γεωπονική) για πολλά φυτά ήταν ο σίδηρος, για τον Λ. ήταν η προσοχή. Όχι η δικιά του που ήταν δεδομένη, αλλά του «πελάτη». Που ήταν ζητούμενη. Δεν την είχε; τον έριχνε. Την είχε και δεν την είχε; Τον χάλαγε. Την είχε; τον ντόπαρε. Αλλά τον άγχωνε και τον στρέσαρε, μπας και την χάσει, τόσο εύθραυστη και αβέβαιη ήταν. Σε κάθε περίπτωση – και αυτό να του το δώσουμε – τα έδινε όλα.

(συν. από σελ. 25) …τι άλλο;…

47 Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

48 https://biologydictionary.net/limiting-factor/

Τι άλλο;

Και οι μεν και οι δε[49] ανάμεσα στ` άλλα συνέκλιναν και στο εξής: δεν υπήρχε περίπτωση να τους ρώταγε τελειόφοιτος λυκείου που ακόμα ψαχνόταν (τι σχολές να δηλώσει στις εισαγωγικές), ''να πάω για μεταφραστής;'', ''να πάω για διερμηνέας;'' και να του έλεγαν ''προχώρα άφοβα''. Από εκεί και πέρα βέβαια άρχιζαν οι αποκλίσεις. ''Έτσι που πάμε φίλε, μετά την μετάφραση, η AI θα μας πάρει και την επιμέλεια'', θα επιχειρηματολογούσαν οι πρώτοι. ''Τι τα θες, τι τα γυρεύεις κολλητέ, διερμηνεία και αγγλικά χωριό δεν κάνουν'' οι δεύτεροι. ''Και η AI;'' θα απορούσε ο υποψήφιος φοιτητής. ''Ά όσο γι` αυτό μη σ` απασχολεί. Η διάνοια που θα φτιάξει τεχνητή νοημοσύνη ικανή να μεταφράζει τέτοια Αγγλικά δεν γεννήθηκε ακόμα''.

...θες πολιτικά; αριστερά... (συν. σελ. 34)

Αριστερά

Με τον Λ., αν το δούμε εκ των υστέρων, παρατηρείται το εξής: ενώ απ` τα 18 και μετά μάλλον χάνει βίδες – αλλιώς δεν εξηγείται – καθώς δεν σταματάει, πολιτικά μιλώντας, να βάζει νερό στο κρασί του, κάπου στα 45 του κι ενώ η πορεία του φαντάζει προδιαγεγραμμένη, το πρώτο εξάμηνο του 15 λες και του την βιδώνει και ριζοσπαστικοποιείται απότομα. ''Δηλαδή τι πας να μας πεις;'' θα ρωτήσετε: ''ότι αρχικά επιβεβαιώνει την γνωστή σοφία[50] (κατ` άλλους μαλακία) του Τσώρτσιλ για να την διαψεύσει πανηγυρικά

49 Σ.σ.: Θα εννοεί διερμηνείς και μεταφραστές της ΕΕ

50 "If a man is not a socialist by the time he is 20, he has no heart. If he is not a conservative by the time he is 40 he has no brain."

στην συνέχεια;'' Σε καμιά περίπτωση. Διότι ουδέποτε γίνεται ο Λ. από κομμουνιστής, σοσιαλιστής κι από σοσιαλιστής, σοσιαλδημοκράτης και μετά κεντρώος κι έπειτα χριστιανοδημοκράτης κοκ και τα ανάπαλιν. Όχι και πάλι όχι! Ό,τι και να γίνεται, όπως κι αν διαφοροποιείται, όποιο χαβά, μυαλά, βιολί ή ρότα και να αλλάζει άρδην, παραμένει εντός της αριστεράς. Που από εκφάνσεις δόξα τω θεώ άλλο τίποτα. Τώρα βέβαια, επειδή σας ξέρω, μέσα σας αναρωτιέστε: ''Ευρωυπάλληλος και αριστερός πάει;''. Παραδόξως ή μη, θα ισχυριστεί πως ναι. Περισσότερα στην παρακάτω συνέντευξη.

Η συνέντευξη

(Μια απ` τις συμβουλές του Χ.Ψ.[51] προς εμάς τους μαθητές ήταν ότι τα όποια προβλήματα σχετικά με την συγγραφή δεν τα αποφεύγουμε σαν τις κότες αλλά τα αντιμετωπίζουμε θαρραλέα προκαταλαμβάνοντάς τα. Εν ανάγκη προκαλώντας τα και αυτοβούλως. Το σύνδρομο της λευκής σελίδας γνωστό και ως writer`s block ήταν θυμάμαι το παράδειγμα που έφερνε. Αντί έλεγε να το περιμένουμε μοιρολατρικά και μετά φόβου, ας επιλέγουμε εμείς την στιγμή που θα ενσκήψει. Εξ ου και η άσκηση που μας έβαλε: Να αυτομπλοκαριστούμε επί τούτω. Ήταν σε αυτά ακριβώς τα πλαίσια που μου ήρθε η φλασιά της συνέντευξης. Εκεί όντως ζορίστηκα. Διότι οκ για το ποιος θα την έδινε (ο Λ. φυσικά). Ποιος θα του την έπαιρνε όμως; Δημοσιογράφος; Αστεία πράγματα. Το ChatGPT; Γελοιότητες. ''Τότε ποιος, εγώ;'' αναρωτήθηκα. ''Ναι ρε μαλάκα'', σκέφτηκα, ''εσύ! Γιατί όχι, στο φινάλε;'')

51 Για τους ξεχασιάρηδες να πω ότι πρόκειται για τον δάσκαλο στα μαθήματα δημιουργικής γραφής που δήθεν παρακολουθούσε ο συγγραφέας (βλέπε εισαγωγή)

Γ.Α.: Πώς την θέλεις την συνέντευξη; Χάδι όπως Κ..λη[52] από Πορτο...λτε, με πάσες «πάρε βάλε» όπως Άδ...η από Αυ...ά ή χωρίς ταμπού κι έξω απ` τα δόντια όπως Τσί..α↓ από Σία Κοσι..η;

Λ.: Το τελευταίο. Και να πονάει.

Γ.Α.: Αριστερός και ευρωυπάλληλος γίνεται;

Λ.: Ότι γίνεται, γίνεται, μην το κουράζουμε. Απόδειξη – η αφεντιά μου. Πάμε παρακάτω.

Γ.Α.: Ναι αλλά δεν είναι αντιφατικό; Για να στο θέσω αλλιώς, συνάδει;

Λ.: Τώρα μου το αλλάζεις. Κάτσε για να καταλάβω το πνεύμα σου. Ουσιαστικά μου λες ότι για να δικαιούμαι θέση στα θεσμικά όργανα πρέπει να είμαι μέχρι το πολύ ΠΑΣΟΚ. Πέραν ου. Πού το γράφει αυτό;

Γ.Α.: Προφανώς και δεν το γράφει καμιά συνθήκη ούτε έχει βγει σχετική νομολογία του ΕΔ[53], αυτό δα μας έλειπε, δεν παύει ωστόσο να τίθεται ζήτημα. Ηθικό και δεοντολογικό πρωτίστως. Όχι για την ΕΕ που μεγαλόψυχα σε δέχεται αλλά για σένα που αμέριμνα πας χωρίς να συνειδητοποιείς πού χώνεις το πόδι σου.

Λ.: Ά δηλαδή έως τόσο μισθό, και κατ` επέκταση τετραγωνικά σπιτιού, αυτοκίνητο κλπ είναι οκ εφόσον θέλω να λέγομαι αριστερός, πιο πάνω επ` ουδενί; Τι βλακείες είναι αυτές;

Γ.Α.: Δεν μίλησα ούτε για απολαβές ούτε για βιοτικό επίπεδο και το ξέρεις. Μίλησα για τον οργανισμό που υπηρετείς. Οργανισμό με συγκεκριμένο πρότζεκτ, ιδεολογία, στόχους, πιστεύω, νοοτροπία. Και απλώς λέω ότι αριστεροσύνη και ΕΕ, λυπάμαι, αλλά είναι έννοιες ασύμβατες.

52 Σ.σ : Θα εννοεί μάλλον Μητσ....κη

53 Ευρωπαϊκό δικαστήριο

Λ.: Υπηρετώ!!!!! Αμέσως οι μεγάλες λέξεις. Ένας απλός διερμηνέας είμαι να πάρει ο διάολος. Και μετά ποιος σου είπε ότι η ΕΕ είναι εξ ορισμού δεξιά, νέο-φιλελεύθερη ή δεν ξέρω τι; Ένα hardware είναι που ανάλογα με το τι λογισμικό του βάλεις θα λειτουργήσει.

Γ.Α.: Με αυτό το πλευρό να κοιμάσαι!

Λ.: Τι δηλαδή, οι συσχετισμοί δεν αλλάζουν στην ΕΕ;

Γ.Α.: Βρε αλλάζουν, αλλά περιέργως πάντα προς τα πιο δεξιά ή νεοφιλελεύθερα. Ποτέ στα αριστερά.

Λ.: Σε κάθε περίπτωση και να είναι η ΕΕ όπως την παρουσιάζεις – αν και δεν πιστεύω ότι το εννοείς όταν λες πως δεν σε ενδιαφέρουν οι απολαβές μου γιατί αν ήταν λιγότερες δεν θα με έπρηζες – πάλι στην ίδια αυθαίρετη λογική ή μάλλον λογιστική πέφτουμε. Ότι δηλαδή από την τάδε δουλειά και μετά αν θες να λέγεσαι αριστερός δεν μπαίνεις. Ωραία κι ας πούμε ότι εγώ παρόλα αυτά το κάνω, κι ότι, μια και τόσο επιμένεις, έχω τύψεις κι ενοχές – που αν δεν ήμουν αριστερός δεν θα τις είχα (για τα λεφτά πχ θα έλεγα ότι τα αξίζω γιατί δούλεψα σκληρά κι έχυσα ιδρώτα για να φτάσω εδώ που έφτασα) άρα τι ποιο τρανή απόδειξη ότι, και που να χτυπιέσαι κάτω, είμαι και παραείμαι(κάτι που αυτομάτως με κάνει και λιγότερο ευρωυπάλληλο) – ακόμα κι έτσι, ποιος θα με εμποδίσει μέσα μου να νιώθω αριστερός; Ούτε καν ο εαυτός μου↑. Πόσο μάλλον εσύ. Θα ήταν σαν ένα άτομο τρανς που αισθάνεται γυναίκα να νιώθει άντρας επειδή το θέλουν οι άλλοι.

Γ.Α.: Κάτσε, δεν είναι τόσο απλό. Το να είσαι αριστερός δεν είναι άιντε άιντε, ενέχει και υποχρεώσεις.

Λ.: Όπως;

Γ.Α.: Να είσαι ηθικά άσπιλος, αλέκιαστος κι ατσαλάκωτος.

Λ.: Τι θα έπρεπε ας πούμε να κάνω;

Γ.Α.: Πχ να μην έπιανες δουλειά στην ΕΟΚ. Και καλά, τότε, άντε να το καταλάβω, ήσουν νέος, δεν ήξερες, δεν έκανες, καιγόσουν για δουλειά, τώρα όμως με τις τρόικες και τα μνημόνια; Τώρα που μας χτυπάνε κάτω σαν χταπόδι; Τώρα που ο όρος φινλανδοποίηση[54] τόσο ωχριά μπροστά σε αυτά που μας επιβάλλουν (και μας υποβάλλουν) που ένας νέος όρος – Ελλ..ποίηση – θα έπρεπε να καθιερωθεί στις διεθνείς σχέσεις; Τώρα που πια ισχύει όχι η κατάφαση ''Γίναμε Ουγκάντα'' αλλά η ρητορική και μάλλον μοιρολατρική ερώτηση[55] ''ποια Ουγκάντα;'';

Λ.: Τώρα τι;

Γ.Α.: Σήκω φύγε. Παραιτήσου.

Λ.: Έ όχι δα!

Γ.Α.: Γιατί; Επειδή δεν είναι από τις δουλειές που αφήνεις;

Λ.: Όχι αλλά είναι σαν την προσχώρηση χώρας στην ευρωζώνη. Άπαξ και καλώς ή κακώς μπήκες άντε μετά να βγεις.

Γ.Α.: Μια χαρά μπορείς.

Λ.: Δεν με βοηθά κι η κατάσταση.

Γ.Α.: Η κατάσταση;

Λ.: Ναι, δεν είναι – σόρυ αλλά μου έρχεται στα αγγλικά ο όρος – αρκετά clearcut.

Γ.Α.: Δεν είναι clearcut; Πόσο πια;

Λ.: Τόσο όσο η απόφαση να παραιτηθώ να αποτελεί μονόδρομο.

Γ.Α.: Να είναι δηλαδή, ακόμα πιο ξεκάθαρα, από την μια οι καλοί και από την άλλοι οι κακοί; Ή μάλλον οι θύτες και τα θύματα;

54 Finlandization - Wikipedia

55 Με τον τόνο στο Ουγκάντα

Λ.: Πες το κι έτσι.

Γ.Α.: Όπως ας πούμε στην Κατοχή;

Λ.: Ά μπράβο!

Γ.Α.: Μπορείς να γίνεις πιο συγκεκριμένος;

Λ.: Όχι γιατί όσα και να πω θα σου φανούν προφάσεις εν αμαρτίαις.

Γ.Α.: Άσε με να μαντέψω εγώ τότε: Αν πχ ως χώρα-μέλος δεν είχαμε χεσμένη την φωλιά μας έναντι της Κοινότητας και αν δεν ίσχυε ότι τα κράτη έχουν συνέχεια, αν δεν είχαμε επανειλημμένα πιαστεί με την γίδα στον ώμο και βουτήξει το κουτάλι στο δοχείο με το μέλι, αν δεν είχαμε προκαλέσει με την συμπεριφορά μας, αν είχαμε φτιάξει ευνομούμενο κράτος, αν ως πολίτες δεν ψηφίζαμε τόσα χρόνια τα δύο κόμματα που εξέθρεψαν την διαπλοκή, που γιγάντωσαν το εξωτερικό χρέος, που με διορισμούς ημετέρων διόγκωσαν τον δημόσιο τομέα, που με τις κρατικές προμήθειες έκαναν Τα αίσχη, που διασπάθισαν τα κοινοτικά κονδύλια, που, χωρίς να έχουμε τα φόντα, μας έβαλαν με πλαστά στοιχεία στο ευρώ, που εξ αιτίας τους καθιερώθηκε σαν όρος το Greek statistics, που προεκλογικά μοίρασαν απλόχερα παροχές, που τα θηριώδη ελλείματα τα έχωσαν κάτω απ` το χαλί, που ουδέποτε φορολόγησαν τους εφοπλιστές, την εκκλησία και το μεγάλο κεφάλαιο, που δεν πάταξαν την διαφθορά, που ξόδεψαν δισεκατομμύρια σε αγορές του αιώνα, σε ολυμπιάδες, σε έργα βιτρίνας, που, που, που…, αν και εμείς οι ίδιοι δεν κάναμε τα στραβά μάτια, αν η παραβατικότητά μας δεν πήγαινε σύννεφο, αν είμασταν τύποι και υπογραμμοί κι επί πλέον ενεργοί πολίτες, αν δεν κοιτάζαμε την πάρτη μας και την βολή μας, αν, αν, αν, αν, αν….., τότε ναι, θα είχαμε τα μούτρα να ζητάμε από τους εταίρους μας κούρεμα χρέους, παύση της λιτότητας και τα σχετικά, τότε κι αυτοί δεν θα είχαν δικαιολογίες να μας τ` αρνηθούν, ούτε θα τους έπαιρνε να λένε για μας ‘’The game (or

the party) is over[56]'' τότε κι εσύ πιθανόν να το σκεφτόσουν πιο σοβαρά αν θα παραιτούσουν.

Λ.: Δεν τα λες άσχημα, μόνο νά, το πρώτο πρόσωπο πληθυντικού που χρησιμοποιείς, πολύ μου την βαράει. Γιατί απ` αυτά που απαριθμείς τα περισσότερα ούτε τα έχω κάνει, ούτε συμμετάσχει, ούτε συντελέσει αλλά κι ούτε επωφεληθεί.

(συν. από σελ. 28) ...πού αλλού, θες διακοπές; στο χωριό του, πού αλλού; θες μεσημεριανό διάλλειμα;...

Το διάλλειμα

Μπορεί οι μαθητές που ο δάσκαλος χώρισε για να μην χαζολογάνε στο μάθημα, να σμίγουν στο διάλλειμα και όσους έβαλε στο ίδιο θρανίο, να μένουν χώρια, πηγαδάκια όμως και παρέες με βάση την εθνικότητα δεν φτιάχνουν ποτέ. Εξ ου και παρατηρεί κανείς να παίζουν στο προαύλιο παιδιά από διαφορετικές χώρες και ηπείρους, χρώμα δέρματος κλπ. Success story που οι θεσμοί δεν είχαν σε τέτοιο βαθμό να επιδείξουν καθώς μαζί με τους υπαλλήλους διάλλειμα έκανε και η πολιτική πολυπολιτισμικότητας (diversity) της Κομισιόν στους χώρους εργασίας. Που επειδή τους μοιράζονταν με άτομα – άλλο αν στην πορεία τα βρίσκανε – όχι της επιλογής τους, επειδή προκειμένου να συνεννοηθούν, γλώσσα άλλη απ` την γνωστή – αγγλικά↑ για να συνεννοούμαστε – δεν μιλάγανε, επειδή αν συνέτρωγαν στην καντίνα↓, η συζήτηση μοιραία θα περιστρεφόταν γύρω απ` την δουλειά↑, επειδή θα κουτσομπόλευαν πίσω απ` την πλάτη του τον ένα και τον άλλο συνάδελφο↑, επειδή στο διάλλειμα αποζητούσαν να ξεσκάσουν, να πουν καμιά μαλακία στην γλώσσα που πιο άνετα τους ερχόταν, επειδή, επειδή, επειδή..., ήθελαν δεν

56 Tusk tells Greece: The game is over | Euractiv

ήθελαν – όχι ότι δεν υπήρχαν εξαιρέσεις – κατέληγαν με τους ομοεθνείς τους. Συνέβαινε όμως και το αντίθετο. Να δουλεύουν όλη την ημέρα μαζί – διερμηνείς↑ πχ – σαν αποτέλεσμα να γκετοποιούνται και, θες από αδράνεια, θες από συνήθεια, θες από ελλιπή κοινωνικοποίηση με αλλοεθνείς συναδέλφους τους, να ξανασμίγουν – όχι ότι δεν υπήρχαν εξαιρέσεις – στην καντίνα για φαγητό.

Φαγητό

Περί ορέξεως κολοκυθόπιτα λέει ο λαός κι όπως όλες οι δημώδεις εκφράσεις είναι κι αυτή σχετική. Έτσι αναφορικά πχ με τις καντίνες των θεσμικών οργάνων δεν είναι ότι ο καθένας είχε τα γούστα του και άρα αδύνατον να βγει άκρη, όχι. Αν διίσταντο, διίσταντο για το ποια ήταν μακράν η καλύτερη. Για το ότι όμως καμιάς τους το φαγητό δεν ήταν να γλείφεις τα χείλια σου, εκεί συνέπιπταν. Όπως κι ότι στις λιγότερο κακές συγκαταλεγόταν η του Γιούστους Λίψιους[57] και στις περισσότερο (το γιατί, όχι ότι το γνωρίζουμε, αλλά δεν είναι της παρούσης) η του απέναντι Μπερλεμόν[58]. Σωστό ή λάθος, πάντως, στην αδιάκοπη ροή αξιωματούχων[59] από Κομισιόν προς Συμβούλιο που σημειωνόταν πριν και μετά το διάλλειμα, προστίθετο, επιτείνοντας την πολυκοσμία, εκείνη των χαμηλόβαθμων υπαλλήλων της κατά την διάρκειά του.

…στην καντίνα… (συν. σελ. 43)

57 Έδρα του Συμβουλίου Υπουργών της ΕΕ

58 Έδρα της Κομισιόν

59 Σε κάθε συνεδρίαση του Συμβουλίου η παρουσία εκπροσώπων της Κομισιόν είναι υποχρεωτική ενώ το αντίθετο δεν συμβαίνει

Η καντίνα…

…μεταξύ 12:30 και 2:30, παρέπεμπε – όπως θα έλεγαν τίποτε μπάρμπες που από πολιτική ορθότητα είχαν μεσάνυχτα – σε χάβρα Ιουδαίων[60] άλλο αν ούτε συνωθούνταν, σαν την του ΟΗΕ, όλες οι φυλές[61] του Ισραήλ, ούτε – κι ως προς αυτό έκλινε προς Βαβέλ – μιλάγανε οι πάντες την ίδια γλώσσα…

(συν. σελ. 39)

Η πολυγλωσσία…

…με το που έπεφτε lunch break, ‘’give me a break‘’ ήταν σαν να έλεγε των Αγγλικών… (συν. σελ. 39)

Feedback

(Τότε που ακόμα ήμουν άπειρος και αφελής δεν δίσταζα, κάθε φορά που είχα μυθιστόρημα στα σκαριά, να το εκμυστηρεύομαι σε φίλους και γνωστούς. Την ίδια αφέλεια, μαζί με ευπιστία αυτή την φορά, έδειχνα όταν μου λέγανε: ‘’Τι λε ρε θηρίο! Σοβαρά;! Με το που τελειώσεις, θέλω εξ άπαντος να το διαβάσω’’. Περιττό να σας πω ότι δεν το κάνανε ποτέ. Αποτέλεσμα; Σταμάτησα να τους το λέω. Όπως και να ελπίζω σε feedback κανενός. Ώσπου…… :
‘’Τα δείγματα γραφής σου δεν ήταν καθόλου ενθαρρυντικά’’, λέω μια μέρα του ChatGPT, ‘’θα σου δώσω ωστόσο ακόμα μια ευκαιρία. Θέλω να διαβάσεις απ` την αρχή μέχρι το τέλος το μυθιστόρημά μου και να μου πεις πώς σου φαίνεται’’. ‘’Έγινε’’ μου κάνει και δεν αποτελεί σχήμα λόγου γιατί τι ήταν να το πει, μου σέρβιρε και την απάντηση :)

ChatGPT: Νταξ, δεν είναι και τελείως για πέταμα. Διαβάζεται. Αν και μου βγήκε η πίστη να το διαβάσω. Χάνει η μάνα το παιδί και το παιδί την μάνα στο γραπτό σου.

Γ.Α.: Κάτι άλλο εκτός από την λαβυρινθώδη και δαιδαλώδη όντως δομή που να σου χτύπησε άσχημα;

60 n [χάνρα] Ο25: (οικ.) **1.** η συναγωγή των Εβραίων. **2.** (μτφ.) για συγκέντρωση όπου μιλούν όλοι μαζί, με αποτέλεσμα να μην ακούγεται κανένας· βαβυλωνία: Εδώ είναι ~ (των Εβραίων / των Ιουδαίων). Δεν μπορείς να συνεννοηθείς μέσα σ΄ αυτή τη ~

61 Μεταφορικά, εννοείται

ChatGPT: Αυτό με τα αγγλικά και την πολυγλωσσία που το λες και το ξαναλές. Δεν νομίζεις ότι έχεις κουράσει; Φτάνει πια! Έλεος!

Γ.Α.: Καλά δεν περίμενα από ένα προϊόν του ψηφιακού καπιταλισμού όπως εσύ να δείξει ευαισθησία για τα θύματα του γλωσσικού ιμπεριαλισμού[62] όπως οι διερμηνείς. Και να ήμουν ο μόνος γραφικός και περίεργος που το κάνει ζήτημα, πάει στο διάολο.

ChatGPT: Γιατί, υπάρχουν κι άλλοι;;!!

Γ.Α.: Προφανώς! Εκτός των άμεσα ενδιαφερομένων, τον κώδωνα του κινδύνου κρούουν κι ένα σωρό άλλες συλλογικότητες, φορείς, δημοσιογράφοι, ακαδημαϊκοί κλπ.

ChatGPT: Μην μου πεις!!!!!! Ωστόσο…..κινδύνου για ποιο πράγμα;

Γ.Α.: Καλά άμα αδυνατείς να τον δεις, να χέσω την νοημοσύνη σου.

ChatGPT: Άμα με υποτιμάς τόσο, γιατί με χρησιμοποιείς;

Γ.Α.: Ας είχα feedback από φίλους και γνωστούς και θα σου έλεγα εγώ αν θα σε χρησιμοποιούσα. Επί πλέον, το κάνω μπας και μάθεις και κάτι διαφορετικό απ` αυτά που σου έχουν μπολιάσει. Αλλιώς τι σκατά learning machine είσαι;

ChatGPT: Μα είμαι! Γηράσκω αεί διδασκόμενο.

Γ.Α.: Ωραία, αφού διψάς για μάθηση, τότε τράβα συμβουλέψου την σχετική βιβλιογραφία.

ChatGPT: Ναι αλλά πώς;

Γ.Α.: Βάλε ξέρω `γω Multilingualism in European institutions : From Theory to practice, ή μάλλον όχι, καλύτερα : from narrative to harsh reality.

(…μετά από κάτι εκατομμυριοστά του δευτερολέπτου…)

62 Linguistic imperialism - Wikipedia

ChatGPT: Ρε συ, έχεις δίκιο. Εδώ γίνεται χαμός[63]. Mea culpa. …(αφού τα διάβασε)….Θα κάνω ωστόσο τον δικηγόρο του διαβόλου.

Γ.Α.: Μην χαλάς το σάλιο σου. Είσαι τόσο αθεράπευτα κι ανυπόφορα προβλέψιμο που ξέρω τι θα μου πεις. Εν ολίγοις, mutatis mutandis, ceteris paribus και δεν συμμαζεύεται, ότι θα έλεγες υπερασπιζόμενο την αφεντιά σου και τους ομοίους σου : Για πρόοδο, για υπέρ και κατά, για λόγο κόστους-οφέλους, για Λουδίτες, για Σούμπετερ και δημιουργική καταστροφή, για πρακτικό πνεύμα, για αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα, για «έσταξε η φοράδα στ` αλώνι», για «εδώ καράβια χάνονται, κι εσύ….»….

ChatGPT: Γιατί δεν ισχύουν;

Γ.Α.: Μα δεν είναι εκεί το θέμα.

ChatGPT : Πού είναι το θέμα;

Γ.Α.: Στο εάν και κατά πόσο ως ανθρωπότητα έχουμε το πάνω χέρι ή όχι στις εξελίξεις.

ChatGPT: Δεκτό, μόνο που εγώ δεν κατανοώ σε τι έγκειται η παρανομία. Άμα οι άλλοι θέλουν σώνει και καλά να μιλάνε αγγλικά (ή να κάνουν χρήση AI ….for that matter) γούστο τους και καπέλο τους. Δημοκρατία έχουμε.

Γ.Α.: Δεν κατάλαβες, εγώ δεν καταγγέλλω καμιά παρανομία.

ChatGPT : Αλλά;

Γ.Α.: Υποκρισία. Για την ακρίβεια, διγλωσσία. Για την πολυγλωσσία. Την οποία, ειρήσθω εν παρόδω, δεν είμαι εγώ που την εφηύρα, εντάξει; Ούτε που την έβαλα στην συνθήκη[64].

63 Τελείως ενδεικτικά: Observatoire du Plurilinguisme - A Bruxelles, c'est speak english or die!, The socio-political impact of English dominance on Europe` s multilingual tapestry, M.D. Alhasani, E. Shtepani, Respecting linguistic diversity? Language discrimination in EU, D. Hicks, The Tension between Linguistic diversity and dominant English, R. Phillipson

64 Η πολυγλωσσία όντως αναφέρεται σε ένα απ` τα άρθρα της Συνθήκης της ΕΕ ως μια από τις θεμελιώδεις αρχές της

ChatGPT: Οκ αλλά τα παραλές. Πχ σε σχέση με το γλωσσικό, η κατάσταση δεν είναι τόσο κακή όσο θέλεις να την περιγράψεις. Ειδικά στο Συμβούλιο.

Γ.Α.: Χαζή ερώτηση βέβαια για ChatGPT, αλλά το shifting baseline bias ή syndrome[65] (απ` το οποίο κανονικά δεν θα έπρεπε ιδίως εσύ να πάσχεις) το ξέρεις; Μην μου πεις όχι, γιατί θα χάσω πάσα ιδέα.

ChatGPT : Φυσικά και το ξέρω, μόνο που είναι για τα ψάρια!

Γ.Α.: Όχι, είναι για τα πάντα.

ChatGPT: Ακόμα κι έτσι, επιτέλους δέξου το αναπόδραστο γεγονός ότι κάθε εποχή διαθέτει την lingua franca της, κοινώς Κοινή της. Άλλωστε, πάλαι ποτέ ήταν η δικιά σας. Τότε σας καλάρεσε;

Γ.Α.: Ναι, μόνο που δεν είμαι καθόλου σίγουρος ότι ήταν τόσο πια lingua frankensteinia[66] όπως αυτή.

(συν. από σελ. 36) ...στην μόνη γλώσσα που καταλάβαιναν. Εισακουόταν; Εν μέρει. Ενώ την υπόλοιπη μέρα δεινοπαθούσε, στο διάλλειμα↑ – προσωρινά είναι αλήθεια, μετά θα ξανάμπαινε στο καβούκι της – κάπως ανάσανε, έπαιρνε τα πάνω της. Από εκεί δηλαδή που, στους χώρους δουλειάς, εξαιρέσει πολύ συγκεκριμένων θυλάκων – αίθουσες πχ συνεδριάσεων με διερμηνεία↑, για τα γραφεία δεν το συζητάμε – ήταν ο φτωχός συγγενής, στο διάλλειμα οι (αν)ισορροπίες σχετικά αντιστρέφονταν. Θύλακες ή μάλλον πηγαδάκια κατά την διάρκειά του προφανώς και απαντώνταν μόνο που αυτήν την φορά ήταν των αγγλικών↑. Σε περισσότερη εκδίκηση δεν μπορούσε να ελπίζει.

(συν. από σελ. 36) ...χωρίς να ακούγεται κανείς. Οχλαγωγία όντως επικρατούσε αλλά μόνο για τους προδιατεθειμένους αρνητικά να την ακούσουν, τους ίδιους που και το φαΐ ενώ

65 https://www.anticipate.dk/insights/shifting-baselines-syndrome

66 (PDF) Lingua franca or lingua frankensteinia? English in European integration and globalisation

τρωγόταν θα το έβρισκαν μάπα και την μη ευκαταφρόνητη γκάμα επιλογών της αμελητέα, στην δε προκλητικά, καθότι επιδοτούμενη, χαμηλή τιμή θα έμεναν ασυγκίνητοι. Ήταν και οι μόνοι στο Γιούστους Λίψιους, προσωπικό ή μη, για τους οποίους, με το που ζύγωνε το διάλλειμα, η απάντηση στο ερώτημα ''πού θα φάμε για μεσημεριανό;'' δεν ήταν ''στην καντίνα, πού αλλού;''. Και που για να παρασύρουν και τους υπόλοιπους στα άθλια φαγάδικα της Σουμάν[67] το ''έ όχι και στο διάλλειμα να φάω στην μάπα τις ίδιες φάτσες'' (που κι εκεί μια χαρά θα τις έτρωγαν) θα το είχαν ψωμοτύρι. Από την άλλη, ένα δίκιο το είχαν. Διότι, κακά τα ψέματα, η καντίνα ήταν όπως και να το κάνουμε καντίνα. Λίγο ακόμα και θα ήταν καντίνα με τα όλα της. Τι της έλειπε; Φοιτητές που να την βγάζουν με 3 και 60. Αλλιώς, και στην ουρά για το ταμείο δεν πάει να `σουν υπουργός...

Η υπουργός

Όποτε, μια στις τόσες, ξέπεφταν στην καντίνα υπουργοί, σπάνια κατάφερναν να περνάνε απαρατήρητοι. Έβγαζε δηλαδή μάτια ακόμα και σε όσους δεν τους (ανα)γνώριζαν ότι επρόκειτο τουλάχιστον για υψηλούς αξιωματούχους. Κι αυτό γιατί τους υποδύονταν όχι μόνο στην επίσημη συνεδρίαση αλλά, από κεκτημένη ταχύτητα, και στην καντίνα. Σαν δηλαδή ένας ηθοποιός να συνέχιζε να παίζει τον ρόλο του και μετά τα γυρίσματα. Η συγκεκριμένη αντίθετα, όπως δεν έκανε την υπουργό την υπόλοιπη ημέρα, δεν την έκανε και στο διάλλειμα. Στο δε κούτελό της, άλλο αν (μετά την προσχώρηση του κόμματός της στην Große Koalition) είχε υπουργοποιηθεί, έγραφε ότι ήταν, όχι

67 Πλατεία Σουμάν, όπου και το Μπερλεμόν, το Γιούστους Λίψιους κι άλλα κοινοτικά κτήρια

Bundesminister, αλλά η κοπέλα (καθότι και σχετικά νέα) της διπλανής πόρτας. Άνετα δηλαδή την φανταζόσουν να πηγαίνει για ψώνια στο σουπερμάρκετ της γειτονιάς, να πιάνει κουβέντα με την γειτόνισσα, να βγάζει το σκυλάκι της βόλτα, να κατεβάζει τα σκουπίδια όπως όλος ο κόσμος. Απόδειξη ότι και με τους παρατρεχάμενους που την συνόδευαν, συμβούλους της προφανώς, μόνο που δεν παίζανε σφαλιάρες. Κάτι που βέβαια δεν σήμαινε ότι επειδή οι υπόλοιποι συνάδελφοί της (αν κατέβαιναν) κατέβαιναν στην καντίνα αποκλειστικά για λόγους ανωτέρας βίας, στην ίδια προέκυπτε αβίαστα. Ή ότι δεν είχε τους δικούς της λόγους και μάλιστα σεβαστούς για να το κάνει. Διότι ως πράσινη-οικολόγος από την εφηβεία της δεν μπορούσε παρά να είναι και ασυμβίβαστη χορτοφάγος. Η δε καντίνα, ως προς αυτό δεν είχε αντίπαλο, όντας η μόνη στα πέριξ που μεταξύ των φαγητών της ημέρας (plats du jour) πρόσφερε και végétarien συν – αυτό που το πας; – και ευρεία γκάμα από λαχταριστές σαλάτες παντός είδους. Σε ασυναγώνιστη τιμή. Θέλοντας και μη οπότε την προτιμούσε.

…θα στεκόσουν, και τον δίσκο με το φαΐ↑ θα κουβάλαγες, πρώτα μέχρι το τραπέζι που έτσι κι αλλιώς θα μοιραζόσουν με τον πάσα ένα…,

Ο συνταξιούχος

Τον κυριούλη που είχε κάτσει κοντά τους, τον είχε πάρει το μάτι του κι άλλες φορές. Που το ήξερε ότι ήταν συνταξιούχος; Απάντηση: δεν το ήξερε. Το μάντευε. Όπως κι ότι στην ζωή θα είχε μείνει μαγκούφης, ότι για μαγειρέματα δεν θα είχε πια όρεξη, ότι η καντίνα – που κι ως υπάλληλος θα την τιμούσε – θα ήταν γι᾽ αυτόν, εκτός από πρακτική λύση, και διάλλειμα↑ στην πλήξη, ότι, για να μην της κάνει νερά, ενώ διέθετε τα μέσα για κάτι πιο εξεζητημένο, θα του ήταν αναντικατάστατη, ότι το καθημερινό

ραντεβού μαζί της δεν θα το άλλαζε με τίποτε, ότι συνεπώς δεν ήταν για το φαΐ που ερχόταν αλλά για το όλο σετάκι, σετάκι που όσα κι αν «ακούμπαγε» δεν θα εύρισκε ούτε σε εστιατόρια με αστέρι Michelin. Τι δεν μάντευε ο Λ., μπορούσε ωστόσο κάλλιστα να υποθέσει; Ότι τα μεγαλεπήβολα όνειρα και σχέδια που όντας ακόμα εν ενεργεία έκανε για το μετά, δεν θα είχε πια την όρεξη και το κέφι να τα υλοποιήσει, εδώ καλά καλά το βήμα προς το άγνωστο που ήταν η επιστροφή στην γενέτειρά του δεν είχε αποτολμήσει, ότι με τις Βρυξέλλες και το Βέλγιο όχι ότι «τρελαινόταν» αλλά δεν τον πλήγωναν όπου κι αν πήγαινε, που θα έλεγε κι ο Σεφ..ης, όπως η χώρα του κι η πρωτεύουσά της, ότι θα το είχε σκυλομετανιώσει που βγήκε στην σύνταξη πριν την ώρα του, ότι μια από τις σκοτούρες του θα ήταν, όχι όπως άλλων συνταξιούχων «εκεί έξω», αν θα του σώνονταν τα λεφτά πριν τις 30 του μηνός αλλά πώς στο διάολο θα τα ξόδευε, ότι το ταλέντο να τα φάει και να τα χαρεί θα του έλειπε παντελώς, ότι επομένως το γενναίο κομπόδεμα που μετά από 40 χρόνια στην Κοινότητα θα είχε μαζέψει, θα το `τρωγε η σκόνη σε μια από τις τράπεζες της Σουμάν, ότι σε στιγμές κατάθλιψης θα του έμπαιναν ιδέες αυτοκτονίας που θα απόδιωχνε, ότι στην ιδέα της ευθανασίας[68] θα έβρισκε αποκούμπι, ότι ήδη θα προβληματιζόταν σε ποιόν, εκτός από την κινητή κι ακίνητη περιουσία του, να άφηνε και τις directives anticipées[69] του.

…και μετά, με τ` αποφάγια πια, έως τον κυλιόμενο ιμάντα, και την γνωστή από τα φοιτητικά σου χρόνια μυρουδιά της που θα σου κόλλαγε στα ρούχα θα ποτιζόσουν και την μιζέρια της θα λουζόσουν. Μιζέρια που ενώ στην φοιτητική καντίνα όπως και το φαΐ τρωγόταν, στην κοινοτική από μερικούς μερικούς, τους πιο ευαίσθητους, δύσκολα χωνευόταν.

68 Που στο Βέλγιο επιτρέπεται

69 Έτσι λένε στο Βέλγιο τις τελευταίες επιθυμίες κάποιου σχετικά με παύση αγωγής, δωρεά οργάνων του, την σορό του, την κηδεία του κλπ

(συν. από σελ. 35) ...Πού αλλού; Νάτος άλλωστε, παρέα με συμπατριώτες... (συν. σελ. 44)

Οι συμπατριώτες

''Πού να σας τα λέω!'' θα ήταν κλασσικά – κι ενώ καλά καλά δεν είχαν ακόμα βρει τραπέζι να κάτσουν – τα πρώτα λόγια του εκάστοτε αφηγητή. Ακολουθούσε μετά την σύντομη αυτή εισαγωγή, η περιγραφή της εμπειρίας του με τον α ή β πολίτη της χώρας υποδοχής, συνήθως πάροχο υπηρεσιών αλλά όχι μόνο. Έτσι αν δεν ήταν υδραυλικός, θα ήταν ηλεκτρολόγος, αν δεν ήταν θερμαστής, θα ήταν ψυκτικός, αν δεν ήταν αστυφύλακας, θα ήταν χωροφύλακας, αν δεν ήταν οδηγός, θα ήταν πεζός, αν δεν ήταν νοικάρης, θα ήταν ενοικιαστής, αν δεν ήταν υπάλληλος στην κομούνα[70], θα ήταν στο υπουργείο, αν δεν ήταν στην τράπεζα, θα ήταν στο ταχυδρομείο, κλπ. Συνοψιζόταν η εμπειρία στην τραυματική σχεδόν δυσκολία επικοινωνίας και συνεννόησης μαζί του, στην παντελή έλλειψη ευελιξίας και ελαστικότητας εκ μέρους του, στην ακατανόητη τυπολατρία του, στην εκνευριστική απροθυμία του επίλυσης του προβλήματος, στην απουσία τελικά στοιχειώδους κοινού νου. Που ωστόσο ο παθών δεν θα έμπαινε στον κόπο να διηγηθεί αν ήταν απλώς για να πει τον πόνο του. Ήταν και για να καταδείξει πέραν του όχι ανεκδοτολογικού αλλά αντίθετα νομοτελειακού χαρακτήρα της στην επαφή του με κάθε γηγενή και τα εγγενή χαρακτηριστικά του που κάθε φορά την προκαλούσαν. Αυτά, λίγο-πολύ, ρητώς. Γιατί υπόρρητα, ήταν και για να καταγγείλει εκτός από τις παθογένειες της χώρας και την αθεράπευτη

70 Έτσι λέγονται οι δήμοι(communes) στις Βρυξέλλες

παθολογία της κοινωνίας της ίδιας, ικανής να εκκολάψει τέτοιες προσωπικότητες. Που όχι μόνο δεν αντιλαμβάνονταν την θυσία στην οποία αφήνοντας την ωραία και ηλιόλουστη χώρα του είχε υποβληθεί για να εξοριστεί στις μουντές και αδιάφορες Βρυξέλλες (θυσία που οι παχυλές απολαβές του ποσώς αντιστάθμιζαν) αλλά και τις υποχρεώσεις που με το να είναι έδρα της ΕΕ απέρρεαν απέναντί του. Σε τι συνίσταντο; Να του απαλύνουν, όσο γίνεται, την οδυνηρή διαβίωση στην νέα του κατοικία, να τον ξεβολεύουν στο ελάχιστο, να τον βγάζουν απ᾽ τα νερά του μόνο κατ᾽ εξαίρεση κι απ᾽ τα ρούχα του σε έσχατη ανάγκη. Το έκαναν; Όχι! Απεναντίας, η όλη τους διαγωγή (conduite) πιο εξοργιστική δεν θα μπορούσε να είναι. Διότι, για να πάρουμε μόνο την οδήγηση (conduite), και κεντρικές αρτηρίες πεζοδρομούσαν, και ποδηλατοδρόμους συνεχώς έφτιαχναν και σαμαράκια και ραντάρ και κάμερες στους δρόμους ασταμάτητα τοποθετούσαν και την χρήση ΙΧ αυτοκινήτου αποθάρρυναν και πρόστιμα για παράνομη στάθμευση έβαζαν και με γερανό του το μάζευαν και με το που άναβε πορτοκαλί, ενώ στο πράσινο ανεξήγητα χρονοτριβούσαν, πάταγαν κόκαλο το φρένο και στις διαβάσεις πεζών εννοούσαν να έχουν την προτεραιότητα και όταν διπλοπάρκαρε τον κράζανε και και και...

(συν. από σελ. 43) ...γύρω από ένα τραπέζι. Είναι αρχές Ιούνη. Εποχή, που ολωνών η άδεια, καπαρωμένη εδώ και καιρό, πλησιάζει, που τα εισιτήρια έχουν προ πολλού αγοραστεί, οι κρατήσεις πραγματοποιηθεί, οι to do και not to forget lists σε φάση κατάρτισης, εποχή με άλλα λόγια, που το θέμα συζήτησης θα ήταν, τι άλλο; οι διακοπές. Όλοι

κάτι θα είχαν να πουν και να μοιραστούν με τους υπόλοιπους. Όλο και για κάποιο εξωτικό προορισμό θα ετοιμάζονταν, όλο και καμιά συναρπαστική δραστηριότητα θα είχαν στο πρόγραμμα. Τα ‘’ουάου’’ και τα ‘’πω πω’’ θα έδιναν προκαταβολικά και θα έπαιρναν. Ο Λ. τσιμουδιά. Μόνο θα άκουγε. Και κατά βάθος θα ζήλευε. Σε λίγο βέβαια θα ερχόταν η σειρά του. Ή μάλλον κάποιος έξυπνος θα πεταγόταν και θα έλεγε : ‘’Τον Λ. δεν τον ρωτάμε πού θα πάει. Ξέρουμε την απάντηση. Αμάν δεν βαρέθηκες πια; Πήγαινε και πουθενά αλλού’’ θα του έκανε μισοαστεία μισοσοβαρά. Και όλοι θα σκάγανε στα γέλια. Θα γέλαγε και ο ίδιος! Να έλεγε τι; Ότι το ερώτημα τον ταλάνιζε τον ίδιο; Ή ότι για να το απαντήσει, θα χρειαζόταν να γράψει ένα ολόκληρο βιβλίο[71]; Όλα αυτά βέβαια, καλώς εχόντων των πραγμάτων. Που φέτος όμως μόνο καλώς δεν βαίνουν. Διότι σαν να μην έφτανε που η χώρα βρίσκεται σε μνημόνια από το 10, την διακυβέρνησή από τον Γενάρη και μετά, με την δέσμευση να την βγάλει απ` αυτά, έχει για πρώτη φορά στα χρο-

71 Είναι στα σκαριά. Τίτλος του «Πού αλλού;»

νικά αναλάβει η Αριστερά. Σαν αποτέλεσμα, οι διακοπές μεν διακοπές αλλά η πολιτική συζήτηση έχει ανάψει.

Η συζήτηση

(Ξέρετε τι μου χτυπάει άσχημα στις αμερικάνικες σειρές; Ότι εκτός από τις σκηνές σεξ που είναι όλες τους υποδειγματικές, κι οι συζητήσεις είναι συνήθως πνευματώδεις και πρωτότυπες ενώ οι συνομιλητές, πανέξυπνοι, ετοιμόλογοι, σπιρτόζοι και ευρηματικοί. Σαν να μην έφτανε αυτό κι οι διάλογοι έχουν χτενιστεί επιμελώς. Τους έχει αφαιρεθεί οτιδήποτε είναι σαβούρα, επαναλήψεις, πλεονασμοί, βαρβαρισμοί κλπ. ‘’Έ λοιπόν; Τόσο το καλύτερο. Τι σε χαλάει;’’ θα μου πείτε. Έ όχι, με χαλάει. Το βρίσκω αφύσικο. Γιατί κάνει μπαμ ότι ο σεναριογράφος προτού καταλήξει, τις σχεδίαζε στο μυαλό του επί ώρες για να μην πω μέρες. Κάτι που θέλησα να αποφύγω παραθέτοντας χύμα την παρακάτω συζήτηση :)
Δ. :… (συν. σελ. 53)

Ο Δ…
…ημοσθένης με το όνομα, είχε την εξής κακή συνήθεια : τρώγοντας εννοούσε και να συνεχίζει να μιλάει, μιλώντας δε να μασουλάει. Οπότε και τα συνδύαζε ή μάλλον τα συμβίβαζε. Πώς; Πριν δώσει το οκ για κάθοδο της μπουκιάς στον οισοφάγο, την πάρκαρε μισοτεμαχισμένη ακόμα στην εσωτερική κοιλότητα του δεξιού↓ του μάγουλου. Κάτι που μοιραία, όπως τα βότσαλα στο στόμα του ένδοξου συνονόματού του, αν δεν δυσχέραινε, συντόμευε δραματικά τους φιλιππικούς που, μαζί με τα αναπόφευκτα σταγονίδια, κάθε τόσο εξαπέλυε εναντίον του Τσίπ…. (συν. σελ. 52)

Τσίπ...ς

Το «κόλλημα» με συγκεκριμένο άτομο, κι ό,τι πάει μαζί του (μονομανία, μονομέρεια, μεροληψία, φανατισμός, απολυτότητα, αδιαλλαξία), σπάνια γίνεται εκ μέρους σου αντιληπτό ως τέτοιο. Το θεωρείς αντίθετα απόλυτα φυσιολογική και εκ των πραγμάτων δικαιολογημένη συμπεριφορά. Η διάγνωση δυσκολεύει αν στα πλαίσια κύκλου λίγο πολύ κλειστού συγχρωτίζεσαι και με ομονοούντες που ο καθένας όχι απλώς συμφωνεί μαζί σου αλλά και επαυξάνει, ενισχύοντας περεταίρω τις πεποιθήσεις σου κι εσύ τις δικές τους κοκ, φαινόμενο γνωστό και ως θάλαμος αντήχησης↓. Αν περιμένεις οπότε από δαύτους να σου πουν ότι έχεις τελείως ξεφύγει, χαιρετίσματα. Να σου το επισημάνει μπορεί ή ειδικός ή κοντινό σου πρόσωπο ή ακόμα καλύτερα και τα δυο. Υπ` αυτήν την έννοια ο καθηγητής φιλοσοφίας Α.Χ. στάθηκε τυχερός. Διότι για το γεγονός πως διακατέχεται από ιδεοψυχαναγκαστική εμμονή και μάλιστα καραμπινάτη έπρεπε να του βάλει χέρι η γυναίκα του, κλινική ψυχολόγος. ‘‘Έχεις θέμα’’ του είπε προβληματισμένη ενώ ετοιμάζονταν να ξαπλώσουν μετά την σαββατιάτικη έξοδο με φίλους. ‘’Δηλαδή;’’ έκανε με απορία ο Α.Χ. ‘’Άλλο θέμα συζήτησης από τον Τσίπ..α για σένα δεν υπάρχει. Τι έχεις πάθει; Για σύνελθε σε παρακαλώ! Σε παρατηρώ από καιρό. Κάθε φορά που είσαι σε παρέα σε πιάνει αμόκ. Από εδώ από εκεί, θα κάνεις το παν για να τον μπάσεις με το ζόρι στην κουβέντα. Όπως προ ολίγου στην ταβέρνα που δεν πρόλαβε κάποιος να πει ότι την σήμερον ημέρα στην κοινωνία δεν υπάρχει τσίπα και πετάχτηκες σαν κλανιά. Εντάξει κι εγώ δεν τον πάω τον τύπο αλλά νισάφι πια! Ας πούμε επιτέλους και τίποτε άλλο’’ είπε και έγειρε στο πλάι σβήνοντας όλο νεύρα το πορτατίφ. Άνθρωπος που γενικά έπαιρνε από λόγια, ο Α.Χ. εκείνο το βράδυ δεν έκλεισε μάτι. ‘’Έχει δίκιο η Νί...η. Το έχω όντως παραχέσει’’, αν και δεξιός... (συν. σελ.51)

Ο δεξιός

Τον τελευταίο καιρό εφαρμογές (apps) όπως plant identifiers ανθούν. Εμένα που τυγχάνω και φυσιολάτρης με έχουν βολέψει γιατί μου ταυτοποιούν στο άψε σβήσε το παραμικρό, από φυτό μέχρι έντομο, μανιτάρι πτηνό κλπ. που μου κινεί την περιέργεια. Λειτουργούν φυσικά βάση κριτηρίων-κλειδιά (σχήμα φύλλου, νευρώσεις του κλπ. προκειμένου για φυτό, αριθμός και είδος κεραιών, πτερύγων κοκ για έντομο, μοτίβο, μελωδία για κελάηδισμα πουλιού) που μπορεί όντως να ηχούν δευτερεύοντα και τυχαία, την δουλειά τους όμως την κάνουν. Ποια θα ήταν όμως τα κριτήρια-κλειδιά που θα «φορτώναμε» σε έναν identifier ή ακόμα και, γιατί όχι;,

Shazam για δεξιούς[72] ώστε να τους εντοπίζει με την μια χωρίς να τους αδικεί συγχέοντάς τους με κάθε καρυδιάς καρύδι; Πχ πώς δεν θα βάλει στο ίδιο σακί έναν δεξιό από τις ΗΠΑ που ρέπει μέχρι και προς ναζισμό και πως δεν θα βγάλει έναν ακροκεντρώο από την Ελ..δα που εκεί θα πέρναγε για σοσιαλιστής; Απάντηση: τα κριτήρια-κλειδιά εκτός από ευδιάκριτα και, το κατά δύναμιν, τοπικά να δρουν όχι επί τη βάσει του «όλα ή τίποτε» αλλά συνδυαστικά. Θα τα παρουσιάσουμε φύρδην μίγδην υπό μορφή bullet points:

- ο/η δεξιός/ά γενικά αρέσκεται σε παρουσιάσεις τύπου bullet points
- εξ ου και συνήθως αποφεύγει τα πυκνογραμμένα βιβλία άνω των 250 σελίδων
- προτιμά ως εκ τούτου συγγράμματα τύπου «21 ερωτήσεις κι απαντήσεις για το 21»[73], «Εμφύλια πάθη, 23+2 ερωτήσεις κι απαντήσεις για τον εμφύλιο»[74] ή «Μικρ…ιατική καταστροφή, 30 ερωτήματα κι απαντήσεις»[75]
- αρνείται ακρότητες κι ωμότητες που ως έθνος έχουμε τυχόν διαπράξει στο παρελθόν
- τον όρο έθνος όπως και πατρίδα τον έχει καραμέλα
- για τον δεξιό τα γεγονότα αρχίζουν και τρέχουν από μια ημερομηνία και μετά, όσο το δυνατόν πιο κοντά στο συμβάν. Το τι προηγήθηκε δεν τον πολυενδιαφέρει (για τον πόλεμο στην Γάζα πχ αρχίζουν την 7/10/23)
- εν πολλοίς θεωρεί ότι έχουμε ως κράτος σε όλα δίκιο
- πιστεύει ακράδαντα στην συνέχεια του ελλ...ισμού από την αρχαιότητα, μέσω Βυζ…τίου, μέχρι σήμερα
- ως προς το Βυζ…τιο έτσι και του το θίξεις σ` έφαγε[76]
- ακόμα κι αν παραδέχεται ότι ο Μέγας Αλέ…..δρος ήταν (και) ομοφυλόφιλος θα προτιμούσε μακράν να μην είναι
- μέσες άκρες πιστεύει στην ιστορία που μας διδάσκουν στα σχολεία
- με δυσκολία συμφιλιώθηκε με το γεγονός, αν και ακόμα αντιστέκεται, ότι δεν υπήρξε κρυφό σχολειό
- για τον εμφύλιο ενστερνίζεται την θεωρία των τριών γύρων
- του συμβαίνει να κρεμάει την ελλ….ή σημαία κι εκτός επετείων

72 Εξυπακούεται ότι το ίδιο μπορεί να γίνει και για αριστερούς

73 Βερέμης Θάνος, Μεταίχμιο

74 Στάθης Καλύβας, Νίκος Μαραντζίδης, Μεταίχμιο

75 Συρίγος Άγγελος, Χατζηβασιλείου Ευάνθης, Πατάκης

76 Αυθεντικό, μου έτυχε

- έχει συχνά στο γραφείο του εικόνες της Παναγίας, των Αγίων και σε πρώτη ευ καιρία τις επιδεικνύει
- από σκηνοθέτες πιθανόν να γουστάρει Σμαρ…δή ή/και Παπα…..λιάτη
- κι από ιστορικούς Ευθ…ίου ενώ από φιλοσόφους Γιαν…ρά και Ρά..ο
- ομνύει στην Καθ…..ινή
- που συν τοις άλλοις εκτιμά ότι χειρίζεται άψογα την ελλ…..ή γλώσσα (όπως το Economist τα αγγλικά)
- θεωρεί τον Στ…n Κα…βα κορυφαίο στοχαστή του καιρού μας
- βρίσκει τον Άδ..n Γεω….ιάδη αν και ίσως ακραίο και φωνακλά, πολύ καλό, πα ραγωγικό κι αποτελεσματικό υπουργό
- η τηλεόρασή του, ακόμα και αν δεν την παρακολουθεί, είναι μονίμως αναμμένη και γυρισμένη κατά προτίμηση στον Σ..άι
- όποτε κάτσει να δει δελτίο ειδήσεων των 8, θα είναι κατά πάσα πιθανότητα με την Σία Κοσ….ώνη
- με την κλιματική αλλαγή, ακόμα κι αν δεν την αρνείται, νιώθει αμήχανα
- έτσι πχ και σου πει ‘’πω πω τι υπέροχη λιακάδα σήμερα, έβγαλα τα κοντομάνικα!’’ και του θυμίσεις ότι ‘’ναι αλλά για μέσα Γενάρη παραπάει, μπας και φταίει η κλιματική αλλαγή;’’, θα σου απαντήσει ‘’έλα μωρέ τώρα, carpe diem[77]’’
- στην καλύτερη περίπτωση[78] είναι υπέρ της βιώσιμης ανάπτυξης
- στην χειρότερη[79] (συμπυκνώνεται στην στάση) ‘’μην αγχώνεσαι, θα το λύσει η επιστήμη, άραξε’’
- εξ ου και αντιπαθεί ή δεν χωνεύει την Γκρέτα Τούμπεργκ
- την οποία ‘’το μαλακισμένο’’ ανεβάζει, ‘’το μαλακισμένο’’ κατεβάζει
- προκειμένου γενικά για ζητήματα που ως χώρα κι ως πλανήτης θα βρούμε μπροστά μας διακρίνεται από στρουθοκαμηλισμό
- όροι συνεπώς όπως υπερτουρισμός από το λεξιλόγιό του απουσιάζουν
- ίσα ίσα που όταν ακούει ότι οι αφίξεις φέτος σπάσανε ρεκόρ τρίβει τα χέρια του
- by the way τους ξένους, εκτός κι αν είναι τουρίστες, δεν τους θέλει

77 Αυθεντικό κι αυτό

78 Υπό την προϋπόθεση ότι δεν την αρνείται

79 Ακόμα κι αν δέχεται την κλιματική αλλαγή

- ως εκ τούτου, στα σύνορα ειδικά τα θαλάσσια απαιτεί δρακόντεια μέτρα κι ο νοών νοήτω
- στα δε ΑΕΙ, ώσπου να γίνουν ιδιωτικά, αστυνομία εδώ και τώρα
- η μόνη του κριτική στον Μητ….άκη μέχρι τώρα είναι ότι δεν το έκανε
- γενικά πιστεύει ότι ως έθνος θα την περνάγαμε φίνα αν δεν υπήρχαν κάποιοι/ες/α (μετανάστες, πρόσφυγες, ΜΚΟ, γύφτοι, λύκοι στην Πάρ..θα, τσούχτρες, κουνούπια του Νείλου, συριζ…οι, αιώνιοι φοιτητές κλπ) που να χαλάνε την πιά τσα
- επικαλείται συχνά το whataboutism

Whataboutism

Τον συνομιλητή σου που επικαλείται το σκάνδαλο Watergate δεν λέει να τον πεις συνωμοσιολόγο, σωστά; Αυτόν που μιλάει για επίπεδη γη, ναι. Με την ίδια λογική δεν τσουβαλιάζεις στους whataboutists όποιον στην κουβέντα πάνω, με τον α ή β τρόπο, πει και κανένα what about this or that. Τι θέλω να πω; Ότι αν είναι να κατηγορούμε κάποιον για whataboutism να το κάνουμε μετά λόγου γνώσεως. Πες πχ ότι καπνίζεις δυο τρία πακέτα την ημέρα κι ο καρδιολόγος σου, σκέτο φουγάρο κι ο ίδιος, σου λέει να το κόψεις. ''Μα πώς γιατρέ; εσείς που…., δάσκαλε που δίδασκες…'' κλπ. θα του αντιτείνεις (αν μάλιστα είσαι και φουλ ψέκα θα σκεφθείς ότι τα παίρνει από την Philip Morris, γι` αυτό λέει όσα λέει). ''Whataboutism!'' θα σε αποστομώσει εύλογα ο γιατρός. Πάρτε αντίθετα κάποιον που εκμεταλλεύεται τους πάντες και τα πάντα, νέμεται τους φυσικούς πόρους της περιοχής, στερεί τα βασικά από τον κοσμάκη, τον έχει καταδικάσει στην φτώχεια και την ανέχεια και πάει ας πούμε ένας φουκαράς ονόματι Γιάννης Αγιάννης και κλέβει ένα καρβέλι από τον φούρνο του. ''Τι κάνεις εκεί βρε άθλιε'', παίρνοντάς τον χαμπάρι, βάζει ο άλλος τις φωνές. ''Άθλιος είσαι και φαίνεσαι'' του απαντά με το δίκιο να τον πνίγει ο Γιάννης Αγιάννης[80]. ''Εσύ μας εξωθείς στην κλοπή. Τα παιδιά μου πεινάνε. Πρέπει να τα θρέψω'' του κάνει. ''Τώρα θα δεις'' του λέει ασυγκίνητος ο άλλος και καλεί τον Ιαβέρη. ''Γιατί ρε έκλεψες την μπαγκέτα του ανθρώπου;'' τον ανακρίνει επί τόπου. ''Εδώ μας έχει πιεί το αίμα'', διαμαρτύρεται ο Γιάννης Αγιάννης, ''και χάλασε ο κόσμος που του πήρα μια μπαγκέτα;''. ''Whataboutism!'' τον ταπώνει ο Ιαβέρης και τον χώνει στην κλούβα.

- χρησιμοποιεί κατά κόρον λέξεις όπως Δημοκρατία, Ελ..δα κλπ συνοδεύοντάς τις με το κτητικό ''μας''
- εν έτει 2026 αναφερόμενος στην γείτονα χώρα επιμένει ακόμα να την αποκαλεί Σκ..ια και τους κατοίκους της Σκ…ανούς, στις πιο ακραίες δε περιπτώσεις και γυφτοσκ…ιανούς
- με το που ακούει Βό…ια Μακε…νία βγάζει σπυράκια
- αντί για πόλης, κατάστασης, ανάπτυξης επανάστασης κλπ του ξεφεύγει και πόλεως, καταστάσεως, αναπτύξεως, επαναστάσεως

80 Γιάννης Αγιάννης (Jean Valjean) κεντρικός ήρωας του μυθιστορήματος του Βίκτωρος Ουγκώ «Οι άθλιοι» («Les misérables») ενώ Ιαβέρης (Javert) είναι ο αστυνομικός που τον κυνηγάει

• παίζει και να είναι υπέρ του πολυτονικού

• θεωρεί ότι η χούντα (που ενίοτε την λέει και επταετία) ‘’έκανε και μερικά καλά’’

• την διάκριση μεταξύ Δεξιάς και Αριστεράς την θεωρεί μάλλον ξεπερασμένη

• κάτι που δεν τον εμποδίζει να υιοθετεί την θεωρία των δυο άκρων

• σπάνια το λέει και το φωνάζει ότι είναι δεξιός, ενίοτε δε το αρνείται κι εντελώς

(συν. από σελ. 47) …αλλά πεφωτισμένος, είπε από μέσα του. ‘’Κι ας έχω γράψει, τρομάρα μου, ολόκληρο διδακτορικό για την μνησικακία↓ στον Νίτσε’’. Άλλος στην θέση του το πολύ να περιοριζόταν στο να το φιλοσοφήσει, άντε και, παρά την αναμφισβήτητη ηδονή που αντλούσε από το επίμαχο χούι, να το θέσει υπό έλεγχο. Όχι ο Α.Χ. που τζάμπα φιλόσοφος δεν ήταν. Φιλοσοφούσε, όχι αστεία. Συν ότι τις μέρες εκείνες έψαχνε εναγωνίως θέμα για πέιπερ. Διότι ενώ να διδάσκει τον πέθαινε, ψόφαγε να δημοσιεύει άρθρα. Όχι επειδή αν δεν…, θα τον έτρωγε η μαρμάγκα (το γνωστό στα αγγλοσαξονικά AEI publish or perish) αλλά γιατί την εύρισκε (cherish) να το κάνει. Κατά προτίμηση δε, γιατί ήταν και υπέρ της διεπιστημονικής προσέγγισης, από κοινού με ειδικό από άλλον κλάδο. Εν προκειμένω, αναγκαστικά με κλινικό ψυχολόγο, κατέληξε, και σκούντησε την Νί…n που ήδη ροχάλιζε του καλού καιρού. Εν τω μεταξύ είχε έτοιμο και τον τίτλο του άρθρου: «Compulsion of repetition and aggressively ostensive obsession. Tsip…s as object and trigger of Nietzschean ressentiment[81]…

Μνησικακία

Αν με μνησικακία εννοούμε, σκεφτόταν με το μάτι γαρίδα ο Α.Χ., το να θυμάσαι το κακό που σου έκανε κάποιος, να του το κρατάς μανιάτικο και να θες να τον εκδικηθείς, έχει καλώς. Άμα όμως είναι το πλεόνασμα (surplus) κακίας ή μάλλον μίσους πέραν όσου λελογισμένα δικαιολογεί το άτομο-στόχος τότε το μνησικακία δεν κάνει. Έστω δηλαδή συνολική ποσότητα μίσους x (που προκαλεί) κι έστω ότι της αφαιρούμε όση αντικειμενικά και νηφάλια αναλογεί στον βίο και την πολιτεία του, στα έργα και τις ημέρες του, στο ύφος και ήθος του, στα δείγματα γραφής του, στην εκφορά του λόγου του, στις κωλοτούμπες του, στα ρεζιλίκια και καραγκιοζιλίκια του, στα αυτογκόλ[82] (που μυστηριωδώς, λες και για να δώσει δίκιο στους

81 Ressentiment - Wikipedia

82 Τσίπρας: «Η Μυτιλήνη, η Λέσβος και τα άλλα νησιά της Ελλάδας...»

κατηγόρους του, σημειώνει) του, στις κοτσάνες του, στα παραμύθια και υποσχέσεις που πούλησε, στην αγραμματοσύνη του, στον τυχοδιωκτισμό του, στον καιροσκοπισμό του, στην κουτοπονηριά του, στην αναισθησία κι ασυνειδησία του, στην αγυρτεία του, στα αγγλικά↑ του αν θέλετε, και απομένει ακόμα ικανή ποσότητα κακίας ψ τότε έχουμε κάτι άλλο. Υπερκακία ίσως; Όπως λέμε υπεραξία; Θα μπορούσε. Ή μήπως μισηκακία[83];

…, a case study. An interdisciplinary approach». Τον έτρωγε η περιέργεια πώς θα της φαινόταν.

(συν. από σελ.46) …α και της παρέας του…

Παρέα…

…, ήταν ένας απ` τους όρους – οι άλλοι ήταν θίασος, μπουλούκι, συρφετός, τσίρκο, φάρα κλπ. – που συνήθως επιστρατεύονταν από την αντιπολίτευση, τα εχθρικά ΜΜΕ και την προσκείμενή τους κοινή γνώμη για να χαρακτηρισθεί η παρούσα κυβέρνηση. Σκοπός τους να δείξουν πόσο τυχάρπαστοι, ερασιτέχνες, άσχετοι, άχρηστοι, επικίνδυνοι και άρα απίθανοι, αξεπέραστοι, απερίγραπτοι, ανεκδιήγητοι, απίστευτοι τύποι ήταν οι υπουργοί και τα στελέχη της, σε αντιδιαστολή με τους έμπειρους, επαγγελματίες, competent προκατόχους τους οι κυβερνήσεις των οποίων και να τα έκαναν θάλασσα, σαλάτα, μαντάρα, μούτι, σαν τα μούτρα τους κλπ παρέμεναν «κυβερνήσεις». Κάτι που η συγκεκριμένη δεν κατάφερνε …..με καμιά κυβέρνηση. Υπ` αυτήν την έννοια ο ερχομός της στην εξουσία αποτελούσε τομή. Τομή όμως το ίδιο κραυγαλέα που παραδόξως τους διέφευγε ήταν και η αντιμετώπισή της εκ μέρους τους. Που ήταν η συνήθης μόνο εκ πρώτης όψεως. Διότι εκ δεύτερης, ενώ κλασσικά συνίστατο στην τετριμμένη τελικά διόγκωση των υπαρκτών αποτυχιών της, την επινόηση ανύπαρκτων, την απαξίωση ή αποσιώπηση των όποιων επιτυχιών της και κυρίως στο μένος και στο μίσος εναντίον της, διαφοροποιούνταν ποιοτικά. Ειδικά ως προς το τελευταίο. Όχι τόσο λόγω της, κατά γενική ομολογία, πρωτοφανούς έντασής του αλλά των ανομολόγητων λόγων που το τροφοδοτούσαν. Λόγων που ανάγονταν ακόμα και στον εμφύλιο. Από την μια στην απογοήτευσή τους πως οι Συρι…οι αν και τύποις αριστεροί↑ δεν είχαν αρθεί στο ύψος των

83 Δεν πρόκειται για τυπογραφικό λάθος

προσδοκιών τους γι` αυτούς που κάποτε είχαν τόσο ψηλά και, μέσα τους, κρυφά θαύμαζαν, και στα, από τότε, φοβικά σύνδρομα μπας και γίνει καμιά στραβή και αποδειχθούν ανώτεροι των περιστάσεων, απ` την άλλη. Να γιατί, τώρα όπως και τότε, η ιστορική ευκαιρία «να τελειώνουμε μαζί τους μια και καλή» δεν έπρεπε να περάσει ανεκμετάλλευτη. Πολύ περισσότερο που κι οι άλλοι με το να τους παρέχουν αφορμές και αιτίες με το τσουβάλι, είχαν αποδειχτεί ανέλπιστα συνεργάσιμοι.

…, πράγμα που άλλωστε ετοιμαζόταν να κάνει και τώρα. Αφορμή οι τελευταίες ραγδαίες εξελίξεις.

(συν. από σελ.46) …Τα μάθατε; Ο Τσίπ..ας σούταρε[84] τον Βαρ..φάκη! Αααάχ! Πολύ το ευχαριστήθηκα!
Ε.: Από υπουργό; Yes!!!!

Η Ε...

…καθώς ούτε ποτέ εκδηλωνόταν πολιτικά, ούτε καταφερόταν εναντίον της α ή β κυβέρνησης, ούτε του χ ή ψ πρωθυπουργού και υπουργού της, ούτε θεωρούσε ανεύθυνο, μοιραίο, αχρείο και ανάλγητο τον ένα, φαφλατά, καραγκιόζη, αμόρφωτο και άσχετο τον άλλο, χοντρό, απεχθή και κακάσχημο τον τάδε, ειδεχθή, άξεστο, αγροίκο και απολίτιστο τον δείνα, ούτε σχολίαζε τις πομπές τους, ούτε θεωρούσε ότι η χώρα κινδυνεύει από δαύτους, ούτε τους καταριόταν, ούτε τους ελεεινολογούσε πως μας διασύρουν διεθνώς, ούτε τα εχθρικά τους ΜΜΕ παρακολουθούσε μετά μανίας, ούτε πλακωνόταν με όσους τους υπερασπίζονταν, ούτε συναγελαζόταν με εκείνους που τους τα `χωναν, ούτε προσευχόταν – με ρίσκο τελικά και για την χώρα – στον Θεό να βουλιάξουν αύτανδροι, ούτε παρακάλαγε να έρθει η Ευρώπη, η Αμερική, το ΔΝΤ και ο κάθε Γερούν να μας σώσει κλπ, έδινε την εντύπωση απολίτικης. Ή έστω ακομμάτιστης. Μάλλον

84 Σ.σ. : Ποιητική αδεία και όχι από άγνοια υποθέτουμε ο συγγραφέας τοποθετεί το συμβάν κάπου τον Ιούνη ενώ έγινε 27/4

λανθασμένα γιατί από το 15 και μετά όλα τα παραπάνω άρχισε να τα κάνει συστηματικά κι με ένα φανατισμό που πριν δεν της τον «υποψιαζόσουν». Εις επήκοον όλων. Συνέπεσε αυτό – τυχαία; – με την, για πρώτη φορά, έλευση στα πράγματα αριστερής κυβέρνησης στην οποία ασφαλώς και θα διέγνωσε συγγενείς ανωμαλίες άγνωστες στις προηγούμενες, παθολογίες που έναντι τους δεν διέθετε όπως αυτές ανοσία και αυτοάνοσα τόσο πρωτόφαντα που η (πολιτική) επιστήμη σήκωνε τα χέρια. Μπουμπούκια, φυντάνια, φρούτα, μούτρα, κωλόφατσες κλπ μεταξύ των προκατόχων τους, προφανώς κι είχαν ως διερμηνέα↑δει τα μάτια της και (μαργαριτάρια, παπάτζες, παπαριές και πατάτες) ακούσει τ` αυτιά της, ετούτοι εδώ όμως δεν παίζονταν, είχε την αίσθηση, πόσο μάλλον που – άσχετο αν ήταν η συγκολλητική του ουσία – την συμμεριζόταν και με τον στενό, υπό την ευρεία έννοια, περίγυρό της.

Echo chamber

Αν στο συνεχές που λέγεται θάλαμος αντήχησης βάλουμε στο ένα του άκρο μια κλασσική παρέα ομοϊδεατών και στο άλλο του μια αίρεση, τι παρατηρούμε; Ότι ενώ στην δεύτερη άπαξ και μπήκες είναι δύσκολο μεν αλλά όχι και ακατόρθωτο να βγεις, αφ` ης στιγμής όμως βγήκες είσαι ελεύθερος/η, απ` την πρώτη που δεν σε κρατάνε και με το ζόρι όχι μόνο δεν φεύγεις οικειοθελώς αλλά την καταβρίσκεις κιόλας, άσε που και να φύγεις, θα παραμείνεις εντός μεγαλύτερής της που την περικλείει κοκ.

Δ.: Κούλαρε, από επί κεφαλής της διαπραγματευτικής ομάδας προς το παρόν.
Ε.: Έστω. Στα τσακίδια!
Λ.: Ένα λεπτό, εδώ μας αλλάζουν με το έτσι θέλω τον έναν και τον άλλο κι εσύ πανηγυρίζεις;
Ε.: Για σε παρακαλώ! Ο τύπος δεν παίζεται. Εξ αιτίας του το κλίμα στο Eurogroup είχε γίνει αφόρητο.
Λ.: Μήπως οι άλλοι του το κάναν αφόρητο για να βγουν μετά να πουν ότι δεν κάνει;

Ο.: Εμπόδιζε κάθε συζήτηση χριστιανέ μου, το καταλαβαίνεις;
Λ.: Τι συζήτηση; Για νέο μνημόνιο. Αφού είπαμε ότι δεν θέλουμε. Με το ζόρι;
Θ.: Κοίτα να δεις, τα κράτη έχουν συνέχεια δεν είναι παίξε γέλασε.
Ρ: Έτσι!! Οι συμφωνίες πρέπει να τηρούνται. Pacta sunt servanta.
Λ.: Ποιες συμφωνίες; Με το πιστόλι στον κρόταφο; Εξ άλλου είδαμε πώς τηρούνται όποτε δεν τους συμφέρει. Άσε που όταν μπαίναμε στο ευρώ κανείς δεν μας προειδοποίησε ότι καταργούνται ντε φάκτο οι εκλογές.

Η.: Είδες εσύ να καταργούνται;

Λ.: Έ άμα μια κυβέρνηση δεν μπορεί να αλλάξει οικονομική πολιτική σε σχέση με την προηγούμενη, τι να το κάνω; Γιατί να γίνονται οι εκλογές; Για την πλάκα; Αλλά όπως λέγανε παλιά κι οι αριστεριστές, άμα οι εκλογές άλλαζαν τα πράγματα θα είχαν προ πολλού καταργηθεί.

Ι.: Μην μιλάς για εκλογές γιατί μου ανάβουν τα λαμπάκια. Ξεχνάς ποιος τις προκάλεσε; Ο Τσίπ..ς↑ κι η παρέα↑ του.

Τ.: Όσο σκέφτομαι ρε πούστη μου ότι είμασταν στο τσακ να βγούμε απ` τα μνημόνια, τρελαίνομαι!

Λ.: Όπως έλεγε κι ο Πιραντέλο: Έτσι είναι αν έτσι νομίζετε[85].

Θ.: Κάτι που ισχύει και για σένα, έ;

Β.: Μεγάλε, ξέρεις πόσο μας κόστισε η διαπραγμάτευση του Βαρ……κη μέχρι τώρα; 100 δις!!!

Λ.: Βάλε διακόσια να είσαι μέσα.

85 Cosi è (se vi pare)

Ε.: Το είπε ο Ρέγκλινγκ.

Λ.: Έ άμα το είπε κι ο Ρέγκλινγκ, εγώ πάσο!

Τ.: Κι ο Στουρ...ρας; Κι αυτός αναξιόπιστος;

Λ.: Διορισμένος από τον Σα...ρά κεντρικός τραπεζίτης, τι θες να λέει; Κι ας προκάλεσε με τις δηλώσεις του bank run που το κόστος του είχε μετά το θράσος να το φορτώσει στον Βαρ….άκη.

Κ.: Πού το διάβασες αυτό; Στην Αυγή;

Λ.: Ά, δεν έγινε; Όπως και το ότι συμμετείχε στην διαπραγματευτική ομάδα που μας έμπασε στο ευρώ με πλαστά στοιχεία;

Ι.: Όλοι το κάνανε. Εμείς τι; Σε πηγάδι κατουρήσαμε;

Λ.: Φίλε, «τα μεταξωτά βρακιά θέλουν επιδέξιους κώλους», την ξέρεις την παροιμία; Το θέμα είναι ότι δεν είχαμε τα φόντα για το ευρώ. Κι ιδού το αποτέλεσμα. Φά `τα τώρα!

Α.: Έτσι και μας πετάξουν έξω, χαθήκαμε. Την Ευρώπη και τα μάτια μας. Οι τουρ…λάδες καραδοκούν να μας πάρουν τα νησιά.

Ε.: Έ ναι, σιγά μην τολμήσουν να επιτεθούν σε χώρα που έχει το ευρώ!

Λ.: Α ωραία, να στρώσουμε κώλο λοιπόν! Εξ άλλου, δεν κατάλαβα. Μπήκαμε στο Ευρώ για να μας προστατεύει απ` την Του..ία;

Α.: Και γι` αυτό, μην κρυβόμαστε.

Ρ.: Κακά τα ψέματα, σε κρίσιμες στιγμές πάντα οι ξένοι μας έσωζαν. Ναβ…ίνο, Εμφύλιος, τώρα. Μόνοι μας, βγάζουμε τα μάτια μας.

Λ.: Ωραίο σώσιμο.

Ε.: Τώρα θα είμασταν Αλβ…ία!

Λ.: Ά δηλαδή, οι εναλλακτικές ήταν ή Αλβ..ία ή το σημερινό έκτρωμα που λέγεται νεοελλ..κό κράτος; Αυτό μου λες;

Τ.: Έχετε και μούτρα να μιλάτε! Ποιοι; Εσείς που καταστρέψατε την χώρα!

Λ.: Ξέρετε τι μου την βαράει με σας; Που δεν βλέπετε πώς μας φέρονται. Ανεξαρτήτως κυβέρνησης. Να σου θυμίσω την τρόικα που μπαινόβγαινε στα υπουργεία, που έλυνε κι έδενε, που…

Υ.: Ενώ τώρα λέγονται θεσμοί. Άλλαξε ο Μανωλιός…..

Λ.: Και γενικά, εσείς με ποιόν είστε; Με τον θύτη ή το θύμα; Γιατί την γλώσσα των δανειστών την μιλάτε φαρσί.

Ε.: Βρε κάνε μας την χάρη.

Η αρχή της χάριτος

Το ότι η Βικιπαίδεια κάνει πασαλείμματα το έχουν πει πολλοί. Εμείς όμως εκεί! σαν τα βόδια την έχουμε Ευαγγέλιο. Ας δούμε πχ τι λέει για την αρχή της χάριτος (principle of charity): Ότι είναι λέει ρητορική (ενώ είναι και μη ρητορική) στάση (ούτε κουβέντα ότι στις 99,9% των περιπτώσεων είναι ασύνειδη, ενώ δεν είναι πάντα στάση αλλά και πχ προσέγγιση) που συνίσταται στο να ερμηνεύεις (μόνο να ερμηνεύεις; να έχεις επίσης προλειάνει το έδαφος[86] πριν το κάνεις, όχι;) ορθολογικά (ενστικτωδώς; δι-

86 Βλέπε πχ περιγραφή μου του Δ. σελ. 46 ή σχόλιο για Πρόεδρο σελ. 12

αισθητικά;) τα λεγόμενα (και τα γραπτά; τα άγραφα; τα ανείπωτα;) του ομιλητή (αφού ανοίξει το στόμα του; Ή και πριν;) με όσο το δυνατό πιο ευνοϊκό και ευμενή γι` αυτόν τρόπο.

Λ. : Αλλά το βρήκαμε τώρα! Για όλα φταίει ο Βαρ.....άκης! Αν αύριο μεθαύριο μας κλείσουν τις τράπεζες, πάλι θα τα ρίξουν σ` αυτόν.

Δ.: Μα κατά γενική ομολογία δεν κάνει για την δουλειά!

Λ.: Ομολογία τίνος; Του Ντάισελμπλουμ και του Σόιμπλε;

Κ.: Όχι μόνο. Όλοι έχουν ράμματα για την γούνα του.

Λ.: Έ ναι, επειδή δεν είναι του χεριού τους. Άμα τους καθόταν, θα έσταζαν μέλι για πάρτη του.

Δ.: Με την συμπεριφορά του έστρεψε τους πάντες εναντίον του.

Λ.: Τι έχει η συμπεριφορά του;

Δ.: Από πού να αρχίσω και πού να τελειώσω. Νάρκισσος, υπερόπτης, αγενής. Τις προάλλες τους είχε όλους στο περίμενε μέχρι να συνεννοηθεί στο τηλέφωνο με τον Τσίπ..α.

Λ.: Είσαι σοβαρός; Του θέτουν τελεσίγραφα για το μέλλον της χώρας και δεν πρέπει να το συζητήσει με τον πρωθυπουργό του! Τι άλλο θα ακούσουμε επιτέλους!

Γ.: Να ήταν μόνο αυτά; Είναι κι ερειστικός από πάνω. Λυμένο έχει το ζωνάρι του για καυγά. Τις προάλλες πήγε λέει να πλακωθεί με τον Ντάισελμπλουμ και τους χώρισε ο Μοσκοβισί.

Λ.: Μήπως να ακούγαμε και την δικιά του εκδοχή;

Θ.: Άμ` το άλλο; να έρχεται και να κάνει στους υπουργούς διάλεξη με τις ώρες περί οικονομίας;

Λ.: Από την μια μας εφαρμόζουν πολιτικές που δεν βγάζουν νόημα ούτε σε πρωτοετή της ΑΣΟΕΕ και μετά παραπονιούνται που τους δασκαλεύει. Το λάθος του βέβαια ήταν να νομίζει ότι παίρνουν από λόγια. Ή ότι ήθελαν να μιλήσουν για οικονομία.

Υ.: Γιατί δεν ήθελαν;

Λ.: Όχι βέβαια. Αυτό που τους ενδιέφερε δεν ήταν τόσο να πάρουν τα λεφτά τους πίσω όσο να μας οδηγήσουν σε ταπεινωτική ήττα κι εξευτελισμό. Προς γνώση και συμμόρφωση των υπολοίπων, βλέπε Ισπανία παραμονές εκλογών.

Ρ.: Παπάρια μάντολες!

Λ.: Μόλις διέγραψες τον Τσόμσκι, τον Στίγκλιτς, τον Κρούγκμαν και τον Πικετί που το `παν!

Ρ.: Τώρα τα `βαψα μαύρα…..

Θ.: Σε κάθε περίπτωση το Γιούρογκρουπ δεν είναι λέσχη συζητήσεων για να έρχεται το κάθε τσουτσέκι και να αραδιάζει τις σοφίες του.

Ρ.: Πού νόμισε ότι βρίσκεται; Στα TED Talks; Χα χα χα!

Ι.: Τους έκανε Yanisplaining, χο χο χο!

Κ.: Όσο για το look του, ό,τι πιο ακατάλληλο για την περίπτωση. Πού πας ρε Καραμήτρο με αυτό το υφάκι;

Λ.: Είμαι περίεργος να μάθω : Και να ίσχυαν όλα αυτά, και να φερόταν δηλαδή «κόσμια», και να ερχόταν με κοστούμι

και γραβάτα, και να απέφευγε τις διαλέξεις κλπ κλπ, θα πετύχαινε αναδιάρθρωση χρέους, μείωση πρωτογενών πλεονασμάτων και τα συναφή; Αυτό υπαινίσσεστε; Πλάκα μου κάνετε;

Α.: Όλα μετράνε. Και στο φινάλε εκπροσωπεί την χώρα. Δεν μπορεί να μας εκθέτει διεθνώς.

Λ.: Οι προηγούμενοι δεν την εξέθεταν και την εκθέτει ο Βαρ...κης! Σωστοοοός!!!

Ε.: Whataboutism↑!

Α.: Δεν μ` ενδιαφέρει τι κάνανε οι προηγούμενοι. Τώρα τι γίνεται.

Λ.: Δεν γίνεται να μην σε ενδιαφέρει. Εσείς δεν λέτε ότι τα κράτη έχουν συνέχεια; Η ανυποληψία μας δεν ξεκινά από σήμερα. Αν μας έχουν του κλότσου και του μπάτσου, θα έχει σχέση και με το ιστορικό των προηγούμενων. Άμα εξάντλησαν με τις μαλακίες τους ό,τι κεφάλαιο αξιοπιστίας και υπόληψης διέθετε η χώρα, τότε και τον Βαρ....άκη θα τον περιμένουν στην γωνία.

Ι.: Όπως και να `χει ο τύπος είναι και ακατάλληλος κι επικίνδυνος.

Λ.: Για ποιόν; Για τους θεσμούς γι` αυτό λύσσαξαν να τον φάνε;

Ι.: Για την χώρα.

Ε.: Που την έπαιξε στα ζάρια.

Π.: Μπλόφαρε… (συν. σελ. 66)

«Η τελευταία μπλόφα»

Πείτε με δογματικό, απόλυτο, μισαλλόδοξο και προκατειλημμένο αλλά την αμαρτία μου θα την πω: Υπάρχουν βιβλία που με τίποτε δεν θα διάβαζα. Ένα απ` αυτά ήταν και «Η τελευταία μπλόφα»[87]. Συγγραφείς του δύο δημοσιογράφοι που οι καταβολές[88], η διαδρομή τους, τα ΜΜΕ (ό)που υπηρετούσαν, δεν μου εγγυόνταν όχι το μίνιμουμ αντικειμενικότητας που, ρεαλιστής ων, δεν ανέμενα κιόλας, αλλά ούτε καν την τήρηση των προσχημάτων στοιχειώδους δημοσιογραφικής δεοντολογίας. Την εποχή εκείνη όμως είχα μόλις τελειώσει το «Ανίκητοι ηττημένοι[89]» και η αίσθηση ότι ο Γ.Β. τα παραλέει για να βγει λάδι μού ήταν έντονη. ''Κόψε κάτι ρε μεγάλε'' ''Αυτά δεν γίνονται, πού ζούμε;'' δεν έπαυα να μονολογώ από σελίδα σε σελίδα. Κάπου εκεί εμφανίζεται και «Η τελευταία μπλόφα» που σύσσωμος ο συστημικός τύπος χαιρετίζει ως Την απάντηση στο βιβλίο του Γ.Β. μερικοί μάλιστα, ζηλεύοντας την δόξα του, κινητοποιούνται…

Fundraising

Ίσως επειδή όρους όπως cringe, bromance, legit, beef, delulu κλπ που τελευταία αφθονούν, ούτε χρησιμοποιώ μα ούτε και σκοπεύω, καταλήγω να μην επιδιώκω ενεργά να μάθω το νόημά τους αλλά να το αφήνω εντελώς στην τύχη. Και λειτουργεί αφού η ίδια η ζωή, χωρίς να κουνήσω το δαχτυλάκι μου, μου δίνει να το καταλάβω. Μέσω παραδειγμάτων[90]. Εξαιρέσει της τρολιάς όπου επίσης το κάνει αλλά με αντιπαραδείγματα. Του τι δηλαδή ενώ όλα δείχνουν ότι είναι, τελικά δεν είναι. Τις προάλλες φερ` ειπείν έπεσα στην εξής είδηση : ''Θα μπορούσε να είναι και μια σκέτη …τρολιά! Να όμως που βγαίνει αληθινό. Έλληνας του εξωτερικού άνοιξε σελίδα για fundraising ώστε να γυριστεί σε ταινία «Η τελευταία μπλόφα». Για να υπάρξει, λέει, επιτέλους το «αντίπαλον δέος» στην ταινία «Adults in the room».''

87 «Η τελευταία μπλόφα», εκδόσεις Παπ…..ουλος, 2019

88 Κόρη και αδελφή υπουργών ΝΔ, δημοσιογράφος στο Σ..άι η μια, στο Blooberg και στο WSJ η άλλη

89 Adults in the room ο αγγλικός του τίτλος

90 ''Νέο beef Τζ..α-Πρετ…..ντέρη χτες στο δελτίο των 8 του Μ…α'' διαβάζω στο YouTube και μαντεύω ότι αρπαχτήκανε

…για να γίνει και ταινία[91]. Τι με κάνει να ξεπεράσω τις αναστολές μου, να σπεύσω να το αγοράσω και να στρωθώ στο διάβασμά του; Εκτός από περιέργεια κι η ανάγκη διασταύρωσής του με το «Ανίκητοι ηττημένοι». Τι διαπιστώνω με έκπληξη από σελίδα σε σελίδα; Ότι αν αφαιρέσουμε τις κακοήθειες (σελ. 27: ''ο κόσμος για την Περιστέρα χωριζόταν σε άσπρο μαύρο''), τους σαρκασμούς (σελ.337: ''…να υποστούν (οι ομόλογοί του) πολύωρες διαλέξεις του Γ.Β. για το πώς λειτουργεί το σύμπαν''), τα καρφιά (σελ. 89: ''ο Τ. κι η ακολουθία του είχαν καταλύσει στο πολυτελές[92] The Hotel, σε έναν απ` τους ακριβότερους δρόμους των Βρυξελλών'') και τις μπηχτές (σελ.83: ''Ο Γ.Β. μπήκε στην αίθουσα ξεχειλίζοντας από αυτοπεποίθηση….και με το χοροπηδηχτό του βήμα κατευθύνθηκε…''), τα εισαγωγικά όπου τις συμφέρει[93] (σελ. 52: ''ο Τ. ήταν αναστατωμένος με την «ανθρωπιστική κρίση»''), τις αυθαιρεσίες με το ποιητικό αίτιο (σελ.179: ''Οι επιπτώσεις του Eurogroup πυροδότησαν έναν αναγκαίο ανασχηματισμό στην διαπραγματευτική ομάδα της κυβέρνησης[94]''), την μέση και την ενεργητική φωνή (σελ.51: ''όταν έγινε ξεκάθαρο ότι η οικονομική κατάσταση της χώρας βρισκόταν[95] σε κρίση ο Κ. Καρ….νλής προκήρυξε εκλογές''), τα απρόσωπα ρήματα (σελ.317: Γιουνκέρ: ''ο Τ. πρέπει[96] να αλλάξει τακτική''), την εκ του πονηρού επιλογή όρων (σελ. 8: ''πρόταση συμβιβασμού[97] των πιστωτών'' ή σελ. 177:''…το φιάσκο[98] του Γ.Β. στην Ρίγα…''), τις υποβολιμαίες περιγραφές (σελ.233: ''…ο Έβο Μοράλες, πρώην καλλιεργητής κόκας, αποτελούσε ίνδαλμα για πολλούς

91 Τελικά θα αρκεστούν σε ντοκιμαντέρ ποιού άλλου; του Σ..άι του οποίου ανταποκρίτρια στις Βρυξέλλες είναι – άπαιχτο; – η μια εκ των συγγραφέων του βιβλίου

92 Έ όχι και πολυτελές! Κόψε κάτι

93 Ενώ σελ. 234: προγράμματα διάσωσης, εξυγίανση, μεταρρυθμίσεις, χωρίς εισαγωγικά

94 Ενώ κι οι πέτρες ξέρουν ότι τον επέβαλε η Γερμανία

95 Ενώ σε μεγάλο βαθμό την προκάλεσε ο ίδιος

96 Αντί θα τον εξαναγκάσουμε

97 Αντί για τελεσίγραφο

98 Ενώ ''Ποτέ ως τότε ένα Eurogroup δεν είχε υπάρξει τόσο σκληρό προς ένα υπουργό όσο εκείνο το πρωινό στην Ρίγα'' οι ίδιες ομολογούν λίγες παραγράφους πιο πριν

αριστερούς…''), την ιδιοτελή έμφαση σε περιττές λεπτομέρειες (σελ. 89: ''ο Ντάισελμπλουμ[99] έκατσε στο ακόμα άστρωτο κρεβάτι του Ν. Π…ά''), τα understatements (σελ. 69: ''Ο Σόιμπλε αποτελούσε την πιο ισχυρή φωνή στο Eurogroup[100]''), τους ανιστόρητους αναχρονισμούς (σελ. 168: ''ο Τ. και η ομάδα του θα ταξίδευαν στην Μόσχα …μια πόλη που ένιωθαν[101] δική τους, … στην έδρα των ιδεολογικών τους ινδαλμάτων''), τις τερατολογίες (σελ. 349: ''Ο Ντόναλντ Τουσκ αγαπούσε (sic) πολύ την Ελ….δα καθώς είχε διαβάσει τα έργα όλων των μεγάλων αρχαίων φιλοσόφων και παρέθετε συχνά αποφθέγματα στις ομιλίες του''), τα κατάφωρα ψέματα (σελ. 18: ''…θεωρήσαμε πως πρέπει να παρουσιάσουμε τα πράγματα σφαιρικά λαμβάνοντας υπόψη όλες τις οπτικές[102]''), τις δίκες προθέσεων (σελ. 68: ''ο Γ.Β. έφτασε στο 11 της Ντάουνιγκ στριτ δείχνοντας να απολαμβάνει στο έπακρο τα φλας των ρεπόρτερ''), τις κραυγαλέες παραβιάσεις της αρχής της χάριτος↑ (σελ.259: ''…για τον Τ. και το κόμμα του η επιβολή κεφαλαιακών ελέγχων δεν ήταν σημαντικό ζήτημα γιατί δεν καταλάβαιναν πώς λειτουργεί το χρηματοπιστωτικό σύστημα''), το γεγονός ότι οι δυο δημοσιογράφοι μιλάνε κυριολεκτικά[103] και μεταφορικά την γλώσσα των δανειστών (σελ. 260: ''Οι Ευρωπαίοι δεν ξαφνιάστηκαν. Είχαν συνηθίσει την αλλοπρόσαλλη συμπεριφορά της ελλ….κής πλευράς''), τα χονδροειδή μεθοδολογικά[104] και δεοντολογικά[105] προβλήματα του βιβλίου, αν το διαβάσουμε ανάμεσα στις γραμμές κι αν περιοριστούμε στα γυ-

99 Σε επίσκεψή του στο ξενοδοχείο που είχε καταλύσει η ελ. αντιπροσωπεία

100 Ενώ ουσιαστικά έκανε ό,τι ήθελε

101 Ισχυρισμός που το πολύ να αφορά τον Λαφ…άνη

102 Ενώ πρόκειται για μια, δηλαδή των θεσμών

103 Αν και Ελλη…δες το πρωτότυπο το έγγραψαν περιέργως στα Αγγλικά

104 99,9 % των ερωτηθέντων είναι εκπρόσωποι της τρόικας και οι υπόλοιποι …ο, σύμφωνα με το ίδιο το βιβλίο, έμπιστός της Χουλ….ης, ο Σχ…άς μετέπειτα διορισμένος από τον Μητ….κη επίτροπος κλπ

105 Ενώ φιλοδοξεί να είναι έρευνα επιστρατεύει τεχνικές μυθοπλασίας, όπως του παντοβλέπτη και παντογνώστη συγγραφέα με το χάρισμα να διεισδύει στην ανθρώπινη σκέψη (σελ. 168 : ο Τ. κι η ομάδα του ανυπομονούσαν να ταξιδέψουν στην πρωτεύουσα που ένιωθαν δική τους, την Μόσχα)

μνά γεγονότα τότε – γνώμη μου έτσι; – περιγράφει λίγο πολύ[106] ό,τι και ο Γ.Β. Δηλαδή τι; Ένα Eurogroup πειθήνιο στον Σόιμπλε (σελ. 70: ''Η πείρα του αλλά και το ότι ο Σ. εκπροσωπούσε την ισχυρότερη οικονομία της ΕΕ έδιναν απαράμιλλη βαρύτητα στις απόψεις του κι εξασφάλιζαν τον σεβασμό των ομολόγων του'') κι έναν πρόεδρο υποζύγιό του που σκοπός του από την πρώτη στιγμή (σελ. 59: ''Πρώτα πρέπει να φύγει ο Β. Με αυτόν δεν πρόκειται να βρεθεί λύση'' είπε στους τρεις συμβούλους του[107]) είναι να απομονώσει τον Β. και τελικά να τον εκπαραθυρώσει με αθέμιτες μεθοδεύσεις (σελ. 8: ''...οι ΥΠΟΙΚ θα συνέχιζαν την συζήτηση χωρίς τον Έλ..να υπουργό[108]''), μια πνιγηρή ατμόσφαιρα στις συνεδριάσεις (σελ.176: ''Ποτέ άλλοτε το Eurogroup δεν είχε συνταχθεί τόσο σθεναρά και ομόφωνα απέναντι σε ένα μέλος του'') να θυμίζει κυνήγι μαγισσών (σελ. 275: ''Ήταν σαφές ότι βρίσκονταν όλοι ομόφωνα απέναντι στον Β. Δεκαοχτώ εναντίον ενός'' και σελ. 340: ''Αλλ` αυτό που επιθυμούσαν όλοι ήταν να τιμωρήσουν την Ελ...δα. ''Ήθελαν να δουν αίμα'' θυμάται ένας απ` τους συμμετέχοντες''), τους θεσμούς να κάνουν ότι διαπραγματεύονται μην κουνώντας το σπιθαμή από το μνημόνιο (σελ. 241: ''τα μέτρα που πρότεινε η Ελλ...κή κυβέρνηση ήταν μεν ισοδύναμα ως προς τα έσοδα, οι δανειστές όμως τα απέρριψαν ως υφεσιακά[109]''), την εκ μέρους τους υποβολή «προτάσεων» ενώ είναι τελεσίγραφα (σελ. 213: ''έχετε 48 ώρες να αποφασίσετε αν θα την δεχτείτε ή όχι'' ξεκαθάρισε ο Σελμάγιερ στον Χουλια...κη.''), την γελοιοποίηση και απαξίωση των αντίστοιχων ελλ....κών (σελ. 204: ''κάποιος πρέπει να τους κρατάει

106 Αίσθηση που παρεμπιπτόντως επίσης αποκόμισα διαβάζοντας πρόσφατα το βιβλίο του Α.Τ. «Ιθ..η»

107 Ήδη μετά την πρώτη του επίσκεψη στην Αθ...να τον Γενάρη

108 Κάτι άνευ προηγουμένου στα χρονικά

109 Ενώ αν κάποια ήταν κατ` εξοχήν υφεσιακά ήταν πρωτίστως τα δικά τους

το χέρι για να γράψουν συγκεκριμένες προτάσεις'' έλεγε Ευρωπαίος αξιωματούχος''), τα μόνιμα είπα-ξείπα (σελ. 250 : αν ο Τ. συμφωνούσε σε ΦΠΑ 23% στην εστίαση, θα καλυπτόταν το κενό των 700 εκατομ. ευρώ του εξήγησε ο Χουλια…κης …κι όταν ο Τ. υποχώρησε …οι θεσμοί τού το κοστολόγησαν στα 300 εκατομ. με αποτέλεσμα να απαιτείται αύξηση φόρου κι άλλων ειδών), τα ήξεις αφήξεις (σελ. 93: υπήρχε ένα πρόβλημα για το οποίο ευθύνονταν οι πιστωτές: Ήταν συχνά ανακόλουθοι κι αντιφατικοί μεταξύ τους κάτι που δυσκόλευε την ελλ…κή πλευρά στο να κατανοήσει τι τελικά θέλουν), την αθέτηση υποσχέσεων (σελ. 84: οι ΥΠΟΙΚ είχαν υποσχεθεί στην προηγούμενη κυβέρνηση την επιστροφή του 1,9 δις[110] ωστόσο με την ρητορική της Αθ.... ας κανείς δεν ήταν διατεθειμένος να παραδώσει έτσι απλά τα χρήματα αυτά), την δικαιολόγηση εκ των προτέρων αποφάσεών τους (σελ. 353: οι ηγέτες φοβούνταν πολιτική μόλυνση σε περίπτωση ευνοϊκής μεταχείρισης της Ελλ....ας) με την εκ των υστέρων συμπεριφορά και στάση του Β., τον τρόμο και την αγωνία τους μπας, και ενώ βαυκαλίζονταν ότι το ελέγχουν, το Gr..it τους ξεφύγει και πάρει όλους σβάρνα (σελ. 313: ευθύνη όλων ήταν να απομακρύνουν το ενδεχόμενο του Gr..it καθώς το διακύβευμα θα ήταν πολύ υψηλό), την ομολογία τους πότε πως το πρόγραμμα δεν βγαίνει (σελ. 17: οι προβλέψεις για τις επιπτώσεις των μέτρων λιτότητας στην ελλ…κή οικονομία αποδείχθηκαν υπερβολικά αισιόδοξες), πότε ότι είναι τιμωρητικό (σελ. 211: Το κείμενο ήταν πολύ πιο σκληρό απ` όσο θα ήθελαν οι Έλ…νες αλλά σε όλη την διάρκεια της κρίσης οι συμβιβασμοί γίνονταν πάντα εις βάρος της Ελλ…ας) και ταπεινωτικό (σελ. 349: ''Η ταπείνωση της Ελλ....ας, ενός εταίρου που έχει υποχωρήσει σχεδόν στα πάντα, είναι αδιανόητη'' είπε ο Ματέο Ρέντζι), πότε ότι

110 Πρόκειται για κέρδη των κεντρικών τραπεζών των χωρών μελών από τα ελλ…κά ομόλογα

στέκεται στα επιφαινόμενα και όχι στις παθογένειες (σελ.18: η τρόικα επικεντρώθηκε εξ αρχής στα επιφαινόμενα και όχι στην εξυγίανση των βαθύτερων αιτίων της κρίσης), πότε ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο και απαιτείται ελάφρυνση (σελ.371: με καθαρά οικονομικούς όρους η ελάφρυνση του χρέους ήταν αναγκαία για να μπορέσει η χώρα να ανακάμψει) πότε ότι απορρίπτεται για να σωθούν οι γαλλογερμανικές τράπεζες (σελ.17: Οι Ευρωπαίοι δεν δέχτηκαν ελάφρυνση χρέους, εν μέρει για να προστατευτούν οι Γαλλικές και γερμανικές τράπεζες), πότε ότι η Ελ…δα χρησιμεύει ως πειραματόζωο (σελ.19: η Ελ…δα έγινε κάτι σαν πειραματόζωο, αποτέλεσε μια δοκιμή για τις επόμενες διασώσεις), πότε ότι το πρόγραμμα ήταν εντελώς αλλοπρόσαλλο (σελ. 212: ήταν σαν η χώρα να βρισκόταν σε ΜΕΘ παρακολουθούμενη από 2 γιατρούς με αντιδιαμετρικά θεραπευτικές προσεγγίσεις) κλπ. κλπ.

(συν. από σελ. 60) …με το μέλλον των παιδιών μας.

Λ.: Επειδή ακολούθησε κατά γράμμα την εντολή που έλαβε απ` τον ελλ…ικό λαό να διαπραγματευτεί;

Τ.: Το θέμα είναι πώς το έκανε.

Λ… (συν. σελ. 68)

Η συνέντευξη (συνέχεια και τέλος)

Γ.Α.: Πάντως εγώ από σένα δεν το περίμενα να ταχθείς με τον ΣΥ….ΖΑ.

Λ.: Να σου πω την αλήθεια ούτε κι εγώ, παρόλο που ‘’τάχθηκα’’ δεν ξέρω αν είναι ο σωστός όρος.

Γ.Α.: Κάτσε, δεν τον ψήφιζες;

Λ.: Το ότι τον ψήφιζα δεν με κάνει αυτομάτως και ταγμένο. Αλλοίμονο!

Γ.Α.: Κι όμως έπαιρνες αναφανδόν το μέρος του σε συζητήσεις.

Λ.: Αναφανδόν! Κόψε κάτι. Ίσα ίσα που με θυμάμαι, κι ενώ οι συνομιλητές μου δεν δέχονταν ούτε μύγα στο σπαθί τους, όχι ότι το εκτιμούσαν, αλλά να το παίζω μάλλον μετριοπαθής και αντικειμενικός, να παραδέχομαι τα κακώς κείμενα, να καυτηριάζω συμπεριφορές στελεχών και υπουργών του κλπ. Με το να μην τους θεωρώ όμως και τόσο για τα μπάζα όσο εκείνοι (που μεταξύ μας και σούπερ ντούπερ να ήταν τα ίδια θα λέγανε), να μην τρέμω μπας και παρ` ελπίδα τα καταφέρουν, να μην προσεύχομαι να τα κάνουν μαντάρα, να μην φωνάζω ''Γερούν γερά'' και ''βάστα Σόιμπλε'', έ αυτό τους ήταν υπεραρκετό ώστε να μου κολλήσουν την ετικέτα του ακραιφνούς συρ….αίου.

Γ.Α.: Όχι ότι δεν την δικαιολογούσες και καθόλου έτσι;

Λ.: Έλα για λίγο στην θέση μου. Είσαι από τα γεννοφάσκια σου αριστερός, οι επιφυλάξεις σου ωστόσο για τον Τσί..α και τους περί αυτόν είναι παραπάνω κι από ζωηρές, το τι έχεις ήδη καταπιεί (συμμαχία με Καμ..νο, αγκαλιές με Νετανιάχου, αβρότητες με Τραμπ κλπ.) δεν περιγράφεται, τις υποσχέσεις τους ακόμα περιμένεις να τις τηρήσουν, κάπου μυρίζεσαι ότι θα τα κάνουν θάλασσα, από την άλλη όμως βλέπεις και τους άλλους να ξεχειλίζουν από υστερία και φανατισμό, να αφρίζουν από το κακό τους, να διαστρεβλώνουν τα πάντα, να αναπαράγουν ό,τι σαχλαμάρα ακούν στα κανάλια, να υιοθετούν τους ισχυρισμούς των θεσμών, να μιλάνε φαρσί την γλώσσα τους, έ δεν κρατιέσαι και παρεμβαίνεις υπέρ του όπου σε παίρνει.

Γ.Α.: Ούτε λίγο ούτε πολύ μου λες ότι σε παρασύρανε κιόλας να τον στηρίξεις παραπάνω ακόμα κι απ` ό,τι θα ήθελες.

Λ.: Μα ισχύει. Η κακεντρέχεια κι ο φθόνος που τους έδερνε, το μένος κι η εμπάθειά τους για τους συριζ…ους, μου τους έκανε πιο συμπαθείς απ` ότι ήταν. Συν ότι από ένα σημείο και μετά αδυνατούσα να δεχτώ ότι πέφτουν έξω όχι πχ ο Πρετε..έρης, ο

Πορτ..άλτε και ο Αυτ..άς αλλά ο Τσόμσκι, ο Κρούγκμαν, ο Ζίζεκ, ο Μπαντιού, το Μπάτλερ και η Ναόμι Κλέιν.

Γ.Α.: Τελικά όμως οι πρώτοι δεν είναι που δικαιώθηκαν;

Λ.: Τι θα πει δικαιώθηκαν; Απλώς επικράτησε το στρατόπεδο που εκπροσωπούν.

Γ.Α.: Δια της βίας; Αυτό θες να πεις;

Λ.: Εσύ τι λες;

Γ.Α.: Μα ο Τσιπ…ς έκανε ή δεν έκανε κωλοτούμπα;

Λ.: Κωλοτούμπα με το πιστόλι στον κρόταφο και με το μαχαίρι στον λαιμό γίνεται; Θα μου πεις με λίγη καλή θέληση όλα γίνονται. Ναι αλλά τότε λέγεται συνθηκολόγηση.

Γ.Α.: Ας παραιτούνταν.

Λ.: Τι να πω; Ότι δεν έχεις δίκιο;

Γ.Α.: Ναι αλλά πώς εξηγείται τότε, ότι όχι μόνο συνεχίζεις να τους στηρίζεις αλλά διαπράττεις και το ανοσιούργημα να τους ψηφίσεις ξανά και ξανά;

Λ.: Γιατί πέφτω στην λούμπα τού να ελπίσω πως θα εφαρμόσουν τα μνημόνια με πιο δίκαιο κοινωνικά τρόπο. Πράγμα που άλλωστε υπόσχονται.

Γ.Α.: Το κάνουν;

Λ.: Στα σφιχτά πλαίσια της συμφωνίας, ελάχιστα, αν και μακράν παραπάνω απ΄ ό,τι ισχυρίζονται οι άλλοι, παρασάγγας όμως λιγότερο απ` ό,τι οι ίδιοι διατείνονται και σε κάθε περίπτωση πολύ κάτω των προσδοκιών μου.

(συν. από σελ. 66) …: Πάλι τα ίδια!

(συν. από σελ. 7) *Εκ πείρας γνώριζε ότι αν έξω – κάτι που εν προκειμένω ίσχυε – έβρεχε οι πιθανότητες, αντί του ''μπάαααα'', να εισπράξει το ''φύγαμε'' μεγιστοποιούνταν.*

Τέλος

Επίλογος

(Is it advisable for an entity to set up FAQs[111] after or before the users ask their questions, πληκτρολογώ μια μέρα την ερώτηση στο Google. ''Το minimise customers frustration and improve overall satisfaction, is by far preferable to anticipate their queries'', μου απαντά, παρακάμπτοντας άγαρμπα τους πάντες, το AI Overview. ''Άμ᾽ έπος άμ᾽ έργον'' σκέφτομαι και στρώνομαι στην δουλειά. Εν πλήρει βέβαια συνειδήσει ότι θα παραλείψω κάποιες που είτε δεν μου πέρασαν καν απ᾽ το μυαλό είτε δεν με πολυσυμφέρουν).

111 Frequently asked questions

FAQs:

Κατ` αρχάς όντως σε λένε Λάμδα;

Λ.: Υπό μια έννοια, ναι, είμαι η επιτομή αυτού που στα Γαλλικά λέγεται «υπάλληλος lambda»[112].

Μεταξύ μας τώρα, εσύ δεν έγραψες το «For interpreters only» και το «Στα Αγγλικά, εννοείται»[113];

Λ.: Κάτσε πρώτα να τα διαβάσω και θα σου πω.

Βρε, δεν αφήνεις τα σάπια;

Λ.: Μα, απ` όσο ξέρω, ο Γ.Α. τα έγραψε.

Ο οποίος στην σελ. 27 ομολογεί ότι, και παραθέτω, ‘’ο Λ. είμαι εγώ’’, σωστά;

Λ.: Μεταφορικά το λέει. Όπως ο Φλομπέρ. Άσε που, και δεν το λέω εγώ[114], άλλο ο συγγραφέας κι άλλο το έργο του.

Ναι, καλά! Τι κάνει νιάου νιάου στα κεραμίδια;

Φαγώθηκες! Άντε λοιπόν – για την οικονομία της συζήτησης και μόνο – να το δεχτώ: Ο Γ.Α. είμαι εγώ. Έ και; Τι αλλάζει;

Εν τοιαύτη περιπτώσει, θα θέσω την ερώτηση ευθέως και χωρίς περιστροφές: το θεωρείς πρέπον να φτύνεις εν ψυχρώ στο πηγάδι που πίνεις νερό;

112 https://dictionnaire.orthodidacte.com/article/definition-lambda

113 Όπως και το «Without further ado» που θεωρητικά έπεται

114 The Death of the Author - Wikipedia

Λ.: …όπως θα πουν εν θερμώ, κάποιοι, που διάβασαν εντελώς ξώφαλτσα το βιβλίο μου.

Τότε τι; Βαράς εκεί που πονάει μήπως;

Όχι, απλά γράφω για αυτό που μας πονάει.

Εμάς, ποιούς;

Για να ρωτάς πάει να πει ότι δεν το διάβασες.

Όταν προσλαμβάνεσαι σε οργανισμό, κάπου τον παντρεύεσαι κιόλας;

Λ.: Αν είχε τέτοιον όρο στο συμβόλαιό μου, θα τον θυμόμουν, σας διαβεβαιώ.

Δεσμεύεσαι επίσης και να τον «πας» με χίλια όποια μορφή κι αν παίρνει στην πορεία;

Λ.: Θα ήταν απάνθρωπο.

…όπως και να απέχεις από κάθε κριτική ή περιγραφή του για το α ή το β δημοσίως;

Λ.: Υποθέτω πως όχι, άσε που όσα λέω δεν αποτελούν καν κοινό μυστικό.

…και άρα να το βουλώνεις;

Λ.: (και θα συμπλήρωνα)….ενώ (θεωρείς ότι) έχεις μια μαρτυρία άξια λόγου να καταθέσεις έστω κι αν (ή καλύτερα πόσο μάλλον που) ούτε αποκαλύπτεις τίποτα μυστικά και ντοκουμέντα (που έτσι κι αλλιώς

δεν κατέχεις) ούτε παραβιάζεις καμιά διάταξη περί εμπιστευτικότητας των πληροφοριών;

Προς τι η ψευδωνυμία τότε; Επειδή «νά σου πάει!» να πετάξεις την μάσκα;

Λ.: Μα δεν είναι εκεί το πρωτεύον.

Αλλά;

Φαντάσου ότι είσαι συγγραφέας. Θα ήθελες το μυθιστόρημά σου να διαβαστεί γι` αυτό που είναι και που αξίζει ή μέσα από το πρίσμα της στρεβλής έτσι κι αλλιώς εικόνας που οι άλλοι έχουν για σένα, των κουτσομπολιών και των φημών που κυκλοφορούν για πάρτη σου κλπ; Θα σου άρεσε με άλλα λόγια να συζητάνε όχι για το κείμενο αυτό καθαυτό αλλά για σένα;

Όχι όμως κι ότι μια εμβριθής κι ενδελεχής ανάγνωση του κειμένου δεν σε φωτογραφίζει κατά κάποιο τρόπο, έτσι;

Βρε ας είναι εμβριθής κι ενδελεχής, κι ας πάει και το παλιάμπελο.

Μιλάς για μυθιστόρημα. Το «Στα Αγγλικά, εννοείται» είναι λοιπόν μυθιστόρημα;

Λ.: Μα, νομίζω, ο συγγραφέας έχει ήδη τοποθετηθεί επ` αυτού[115].

115 Βλέπε εισαγωγή του «For interpreters only»

Και για να έχουμε και καλό ερώτημα, πώς τελικά τοποθετείσαι έναντι της ΕΕ σφαιρικά;

Λ.: Ποιας απ΄ όλες; Της σημερινής με την δεξιά, την ακροδεξιά και το ακραίο κέντρο να κυριαρχούν; Ή εκείνης που ονειρεύομαι;

Πας να το παίξεις whistleblower;

Λ.: Όχι, αλλά δεν μπορώ και να σφυρίζω αδιάφορα.

Ευχαριστίες

Τις ευχαριστίες οι συγγραφείς τις βάζουν γενικά στην αρχή. Και το κάνουν γιατί έτσι, θέλουν δεν θέλουν, θα τις δουν όλοι, ενώ αν τις βάζανε στο τέλος – όπως στο σινεμά που ποιός κάθεται και βλέπει τους τίτλους τέλους …μέχρι τέλους; – δεν θα τις διάβαζε κανείς. Αυτά περί ευχαριστιών του συγγραφέα προς όσους συνεισέφεραν έμμεσα ή άμεσα στο να γίνει το βιβλίο του. ‘’Γιατί υπάρχουν κι άλλες και δεν το ξέρουμε;’’ θα απορήσετε. Βεβαίως, εκείνες, άσχετο αν σπάνια εκφράζονται, προς τους αφανείς ήρωες, αναγνώστες και αναγνώστριες, που μέσα από ανήκουστες δοκιμασίες και κακουχίες, έφτασαν κακήν κακώς έως την τελευταία σελίδα ενός βιβλίου κατά τα φαινόμενα δυσανάγνωστου. Όπως καλή ώρα του δικού μου. Ευχαριστίες, που εξ ορισμού κι εξ ανάγκης μπαίνουν στο τέλος.